

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 13.4.2016 г.
COM(2016) 201 final

ANNEX 1

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за сключването от името на Европейския съюз на Протокол за изменение на Споразумението между Европейската общност и Княжество Монако относно предвиждане на мерки с равностоен ефект на предвидените в Директива 2003/48/ЕО на Съвета

Протокол за изменение на

Споразумението между Европейската общност и Княжество Монако относно предвиждане на мерки с равностоен ефект на предвидените в Директива 2003/48/ЕО на Съвета

Европейският съюз

и

Княжество Монако,

наричани по-нататък поотделно „договарящата страна“ или съвместно „договарящите страни“,

с оглед прилагането на стандарта на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за автоматичен обмен на информация за финансови сметки в рамките на сътрудничеството, което отчита законните интереси на двете договарящи страни,

като имат предвид дългогодишните си и тесни отношения на сътрудничество в областта на данъчното облагане, и по-специално във връзка с прилагането на мерки, еквивалентни на предвидените в Директива 2003/48/ЕО на Съвета относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания¹, както и предвид желанието си чрез задълбочаване на тези отношения да се подобри спазването на данъчното законодателство в международен план,

като имат предвид желанието си да сключат споразумение за подобряване спазването на данъчното законодателство в международен план чрез реципрочен автоматичен обмен на информация при съблюдаването на поверителност и други защитни механизми, посочени в настоящия Протокол за изменение, включително въвеждането на разпоредби за ограничаване използването на обменяната информация,

като имат предвид постигнатата помежду им договореност Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение, да отговаря на стандарта за автоматичен обмен на информация за финансови сметки, разработен от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и наричан по-долу „световен стандарт“,

като имат предвид, че член 12 от Споразумението между Европейската общност и Княжество Монако относно предвиждане на мерки с равностоен ефект на предвидените в Директива 2003/48/ЕО на Съвета (наричано по-долу „Споразумението“) във вида² преди изменението му с настоящия Протокол за изменение, предвижда обмен на информация при поискване единствено относно действията, които представляват данъчна измама, следва да се приведе в съответствие със стандарта на ОИСР за прозрачност и обмен на информация по данъчни въпроси, за да се постигнат целите на въпросния стандарт, както са описани в член 5, параграф 1 от Споразумението след изменението му с настоящия Протокол за изменение и като съблюдают разпоредбите относно поверителността и защитата на личните данни, предвидени в член 6 от Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение, и в приложение III към него,

като имат предвид, че по отношение на държавите — членки на Европейския съюз, с Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното

¹ ОВ L 157, 26.6.2003 г., стр. 38.

² ОВ L 19, 21.1.2005 г., стр. 55.

движение на тези данни³ са установени конкретни правила за защита на данните в Европейския съюз, които се прилагат и спрямо обмена на информация от страна на държавите — членки на Европейския съюз, попадащ в обхвата на Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение,

като имат предвид, че Закон № 1.165 от 23 декември 1993 г. относно защитата на личните данни (изменен със Закон № 1.240 от 2 юли 2001 г. и Закон № 1.353 от 4 декември 2008 г., влязъл в сила на 1 април 2009 г., включително условията за прилагането му в Княжеска разпоредба № 2.230 от 19 юни 2009 г.⁴) урежда защитата на личните данни в Княжество Монако,

като имат предвид, че до датата на подписване на настоящия Протокол за изменение Европейската комисия не е приела решение по смисъла на член 25, параграф 6 от Директива 95/46/ЕО с констатация, че Княжество Монако осигурява подходящо равнище на защита на личните данни,

като имат предвид, че договарящите страни се ангажират за прилагането и съблюдаването на специфични предпазни мерки за защита на данните, които мерки са включени в Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение, включително в приложение III към него, с което да гарантират, че никога от договарящите страни няма по никакъв начин да търси извинение за това да не обменя информация с другата страна,

като имат предвид, че предоставящите информация финансови институции, компетентните органи на изпращащите държави членки и тези на получаващите държави членки, в качеството си на администратори на данни, следва да съхраняват информацията, която е обработена в съответствие със Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение, за срок, не по-дълъг от необходимия за постигането на целите на протокола. Предвид различията между законодателствата на отделните държави членки и това на Княжество Монако, максималният срок на съхранение за всяка от договарящите страни следва да се определи въз основа на давностните срокове, предвидени във вътрешното законодателство в областта на данъчното облагане на отделните администратори на данни,

като имат предвид, че категориите предоставящи информация финансови институции и сметки, за които се предоставя информация, от обхвата на Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение, са определени така, че да се ограничат възможностите данъчно задължените лица да избягват предоставянето на информация за тях чрез прехвърляне на активи към финансови институции извън обхвата на Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение, или чрез инвестиране във финансови продукти извън този обхват. Същевременно определени финансови институции и сметки, за които рискът да се използват с цел избягване на данъци е малък, следва да бъдат изключени от обхвата. По принцип не следва да се въвеждат прагови стойности, тъй като те лесно могат да бъдат заобиколени чрез разделяне на сметките в различни финансови институции. Финансовата информация, която трябва да се предоставя и обменя, следва да засяга не само всички съответни доходи (лихви, дивиденди и други подобни видове доход), но също и наличностите по сметки и постъпленията от продажба на финансови активи, за да се обхванат и случаите, когато данъчно задълженото лице се опитва да скрие капитал, който сам по себе си представлява доход или активи, по отношение на които има отклонение от данъчно облагане. Следователно обработването на информация съгласно Споразумението,

³ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁴ Journal de Monaco — Държавен вестник на Княжеството — брой 7918 от 26.6.2009 г.

изменено с настоящия Протокол за изменение, е необходимо и пропорционално на целта да се даде възможност на данъчните администрации на държавите членки и Княжество Монако да идентифицират правилно и недвусмислено съответните данъчно задължени лица, да администрират и прилагат данъчноправните си норми при трансгранични ситуации, да оценяват вероятността от избягване на данъци и да избягват ненужните допълнителни разследвания,

се споразумяха за следното:

Член 1

Споразумението между Европейската общност и Княжество Монако относно предвиждане на мерки с равностоен ефект на предвидените в Директива 2003/48/ЕО на Съвета (наричано по-долу „Споразумението“) се изменя, както следва:

1) Заглавието се заменя със следното:

„Споразумение между Европейския съюз и Княжество Монако за обмен на информация за финансови сметки с оглед подобряване на спазването на данъчното законодателство в международен план в съответствие със стандарта за автоматичен обмен на информация за финансови сметки, разработен от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР)“

2) Членове 1—21 се заменят със следното:

„Член 1

Определения

1. За целите на настоящото Споразумение понятията и изразите по-долу имат следното значение:

а) „Европейски съюз“ означава Съюзът, създаден с Договора за Европейския съюз, и включва териториите, в които се прилага Договорът за функционирането на Европейския съюз при условията, предвидени в този договор;

б) „държава членка“ означава държава — членка на Европейския съюз;

в) „Монако“ означава Княжество Монако, неговите вътрешни води и териториално море, включително наземната територия и подземните недра, въздушното пространство, изключителната икономическа зона и континенталния шелф, върху които в съответствие с разпоредбите на международното право и съгласно националните закони Княжество Монако упражнява суверенни права и юрисдикция;

г) „компетентните органи на Монако“ и „компетентните органи на държавите членки“ означава органите, изброени в приложение IV, съответно в буква а) и в букви б) — я). Приложение IV представлява неразделна част от настоящото Споразумение. Списъкът на компетентните органи в приложение IV може да се изменя с уведомяване на другата договаряща страна, като за органа, посочен в буква а) от него, уведомяването се прави от Монако, а за органите, посочени в букви б) — я) от него, — от Европейския съюз. Европейската комисия уведомява съответно държавите членки и Монако за всяко получено уведомление в този смисъл;

д) „финансова институция на държава членка“ означава i) всяка „финансова институция“, която е местно лице на държава членка, с изключение на всеки клон на такава „финансова институция“, който се намира извън тази държава членка, и ii) всеки

клон на „финансова институция“, която не е местно лице на тази държава членка, ако този клон се намира в тази държава членка;

е) „финансова институция на Монако“ означава i) всяка „финансова институция“, която е местно лице на Монако, с изключение на всеки клон на такава „финансова институция, който се намира извън Монако, и ii) всеки клон на „финансова институция“, която не е местно лице на Монако, ако този клон е разположен в Монако;

ж) „предоставяща информация финансова институция“ означава според случая всяка „финансова институция на държава членка“ или „финансова институция на Монако“, на територията на прилагане на съответната юрисдикция, която не е „непредоставяща информация финансова институция“;

з) „сметка, за която се предоставя информация“ означава според случая „сметка от държава членка, за която се предоставя информация“, или „сметка от Монако, за която се предоставя информация“, при условие че е идентифицирана като такава по въведените, в съответствие с приложения I и II, в тази държава членка или в Монако процедури за комплексна проверка;

и) „сметка от държава членка, за която се предоставя информация“ означава „финансова сметка“ в „предоставяща информация финансова институция“ на Монако и чийто титуляр са едно или повече „лица от държава членка, за които се предоставя информация“, или „пасивни нефинансови образувания“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица от държава членка, за които се предоставя информация“;

й) „сметка от Монако, за която се предоставя информация“ означава „финансова сметка“ в „предоставяща информация финансова институция“ на държава членка и чийто титуляр са едно или повече „лица, за които се предоставя информация“ от Монако или „пасивни нефинансови образувания“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“ от Монако;

к) „лице от държава членка“ означава физическо лице или „образование“, което „предоставяща информация финансова институция“ на Монако е определила като местно лице на държава членка по процедурите за комплексна проверка в съответствие с приложения I и II, или наследството на починало лице, което е било местно лице на държава членка;

л) „лице от Монако“ означава физическо лице или „образование“, което „предоставяща информация финансова институция“ от държава членка е определила като местно лице на Монако по процедурите за комплексна проверка в съответствие с приложения I и II, или наследството на починало лице, което е било местно лице на Монако.

2. Всички оградени с кавички понятия, за които в настоящото Споразумение няма определения, имат значението, което към дадения момент имат: i) за държавите членки — в Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане⁵ или, когато е приложимо — в националното законодателство на прилагащата Споразумението държава членка; и ii) за Монако — в националното му законодателство, като това значение е в съответствие със значението в приложения I и II.

Всички понятия, за които в настоящото Споразумение няма определения, освен ако контекстът не изисква друго или в съответствие с член 7 (според разрешеното от националното законодателство) съответният „компетентен орган на държава членка“ и

⁵ ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1

„компетентен орган на Монако“ не се договорят за общо значение, имат значението, което към дадения момент имат в законодателството на прилагащата настоящото Споразумение юрисдикция: i) за държавите членки — в Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане или, когато е приложимо — в националното законодателство на съответната държава членка; и ii) за Монако — в националното му законодателство, като значението в приложимото данъчно законодателство на съответната юрисдикция (държава членка или Монако) е с по-голяма сила от това, дадено на понятието в други закони на посочената юрисдикция.

Член 2

Автоматичен обмен на информация по отношение на „сметки, за които се предоставя информация“

1. В съответствие с разпоредбите на настоящия член, както и с приложимите разпоредби за предоставяне на информация и комплексна проверка в приложения I и II, които представляват неразделна част от настоящото Споразумение, „компетентният орган на Монако“ ежегодно обменя с всеки от „компетентните органи на държавите членки“ и всеки от „компетентните органи на държавите членки“ ежегодно обменя с „компетентния орган на Монако“ по автоматичен начин посочената в параграф 2 информация, получена съобразно тези приложими разпоредби.

2. Обменяната информация е: за държава членка — по отношение на всяка „сметка от Монако, за която се предоставя информация“, а за Монако — по отношение на всяка „сметка от държава членка, за която се предоставя информация“:

а) при физическо лице — името, адресът, „данъчният(ите) идентификационен(ни) номер(а)“, датата и мястото на раждане на всяко „лице, за което се предоставя информация“, което е „титуляр на сметката“ за съответната сметка; при „образуване“, което е „титуляр на сметката“ и което, след прилагането на процедурите за комплексна проверка в съответствие с приложения I и II, е идентифицирано като имащо едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“ — името, адресът и „данъчният(ите) идентификационен(ни) номер(а)“ на „образуването“ и името, адресът, „данъчният(ите) идентификационен(ни) номер(а)“, датата и мястото на раждане на всяко „лице, за което се предоставя информация“. Към датата на подписване на Протокола за изменение, подписан на ..., в Монако няма „данъчен идентификационен номер“ за „лицата от Монако“;

б) номерът на сметката (или функционалният еквивалент при липсата на номер на сметка);

в) наименованието и идентификационният номер (ако има такъв) на „предоставящата информация финансова институция“;

г) наличността или стойността по сметката (включително при „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“ — „откупната стойност“ или стойността при отказ) към края на съответната календарна година или друг подходящ отчетен период, а ако тази сметка е била закрыта през съответната година или период — при закриването на сметката;

д) при „попечителска сметка“:

i) общият брутен размер на лихвите, общият брутен размер на дивидентите и общият брутен размер на другите доходи, генерирани във връзка с активите,

държани по сметката, във всеки отделен случай платени или кредитирани по сметката (или по отношение на сметката) през календарната година или друг подходящ отчетен период; и

ii) общият размер на brutните постъпления от продажба или изкупуване на „финансови активи“, платени или кредитирани по сметката през календарната година или друг подходящ отчетен период, по отношение на които „предоставящата информация финансова институция“ е действала като попечител, брокер, пълномощник или по друг начин като агент на „титуляря на сметката“;

е) при „депозитна сметка“ — общият брутен размер на лихвите, платени или кредитирани по сметката през календарната година или друг подходящ отчетен период; и

ж) в случай на сметка, която не е описана в параграф 2, буква д) или е) — общата брутна сума, платена или кредитирана по сметката в полза на „титуляря на сметката“ през календарната година или друг подходящ отчетен период, по отношение на която „предоставящата информация финансова институция“ е задължено лице или длъжник, включително сумираният размер на погасителните плащания в полза на „титуляря на сметката“ през календарната година или друг подходящ отчетен период.

Член 3

Срок и начин за извършване на автоматичен обмен на информация

1. За целите на обмена на информация по член 2, размерът и характеристиките на плащанията, извършени по отношение на „сметка, за която се предоставя информация“, могат да бъдат определени в съответствие с принципите на данъчното законодателство на юрисдикцията (държава членка или Монако), която обменя информацията.

2. За целите на обмена на информация по член 2, в обменяната информация се посочва валутата, в която е деноминирана всяка съответна сума.

3. По отношение на член 2, параграф 2 се обменя информация за 2017 г. и за всички следващи години, като обменът се извършва в рамките на девет месеца след края на календарната година, за която се отнася информацията.

4. „Компетентните органи“ обменяват автоматично информацията по член 2 според обща стандартна схема за предоставяне на информация, като използват формат „разширяем маркиращ език“ (XML).

5. „Компетентните органи“ се договарят за един или повече начини за предаване на данните (включително стандарти за криптиране).

Член 4

Сътрудничество във връзка със спазването и правоприлагането

„Компетентният орган на държава членка“ уведомява „компетентния орган на Монако“, а „компетентният орган на Монако“ уведомява „компетентния орган на държава членка“, ако първият (уведомяващият) „компетентен орган“ има основание да смята, че в резултат на грешка предоставянето на информация по член 2 е било неточно или непълно, или че „предоставящата информация финансова институция“ не е спазила приложимите изисквания за предоставяне на информация и процедурите за комплексна

проверка, предвидени в приложения I и II. Уведоменият „компетентен орган“ предприема всички подходящи мерки, с които разполага по силата на националното законодателство, за да преодолее описаните в уведомлението грешки или неспазване.

Член 5

Обмен на информация при поискване

1. Независимо от разпоредбите на член 2, както и на всяко друго споразумение, което предвижда обмен на информация при поискване между Монако и държава членка, „компетентният орган на Монако“ и „компетентният орган на която и да е държава членка“ обменят при поискване информация, която е от предполагаема значимост за изпълнението на разпоредбите на Споразумението или за администрирането или прилагането на националните норми, отнасящи се до данъци от всякакъв вид или описание, наложени от името на Монако и държавите членки или от името на техните политически подразделения или местни органи, доколкото данъчното облагане въз основа на тези национални норми на запитващата държава не противоречи на разпоредба, която позволява да се избегне двойното данъчно облагане от действащо споразумение между Монако и съответната държава членка.

2. В никакъв случай разпоредбите на параграф 1 от настоящия член и на член 6 не се тълкуват така, че да наложат на Монако или на държава членка задължението:

а) да предприема административни мерки, които са в разрез със законите и административната практика съответно на Монако или на държавата членка;

б) да предоставя информация, която не може да се получи по силата на законите или в рамките на обичайната практика на администрацията съответно на Монако или на държавата членка;

в) да предоставя информация, която би разкрила търговска, стопанска, промишлена или служебна тайна, или търговски процес, както и информация, разкриването на която би накърнило обществения ред.

3. Ако държава членка или Монако поиска информация в качеството си на запитващата юрисдикция в съответствие с настоящия член, Монако или държавата членка използва в качеството си на запитана юрисдикция средствата си за събиране на информация, за да получи исканата информация, дори ако няма нужда от нея за собствените си данъчни цели. Задължението, съдържащо се в предходното изречение, подлежи на ограниченията на параграф 2, но тези ограничения в никакъв случай не се тълкуват като разрешение запитаната юрисдикция да откаже да предостави информация само защото тя самата няма интерес от такава информация.

4. В никакъв случай разпоредбите на параграф 2 не се тълкуват като разрешение Монако или държава членка да откаже да предостави информация само защото информацията е държана от банка, друга финансова институция, лице, посочено или действащо като агент или фидуциар, или защото се отнася до участие в лице.

5. „Компетентните органи“ се договарят за един или повече начини за предаване на данните (включително стандарти за криптиране), включително, според случая, за приложимите стандартни формуляри.

Член 6

Поверителност и защита на личните данни

1. В допълнение към правилата за поверителност и другите предпазни мерки, посочени в Споразумението, включително посочените в приложение III, събирането и обменът на информация в съответствие със Споразумението се уреждат i) за държавите членки — от техните законови и подзаконови актове, с които се прилага Директива 95/46/ЕО за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, и ii) за Монако — от разпоредбите на Закон № 1.165 от 23 декември 1993 г. относно защитата на личните данни (изменен със Закон № 1.240 от 2 юли 2001 г. и Закон № 1.353 от 4 декември 2008 г., влязъл в сила на 1 април 2009 г., включително условията за прилагането му в Княжеска разпоредба № 2.230 от 19 юни 2009 г.).

С цел правилното прилагане на член 5 държавите членки ограничават обхвата на задълженията и правата по член 10, член 11, параграф 1, членове 12 и 21 от Директива 95/46/ЕО до степеня, необходима за защита на интересите по член 13, параграф 1, буква д) от посочената директива. Монако предприема еквивалентни мерки съгласно вътрешното си законодателство.

Чрез дерогация от предходната алинея, всяка държава членка и Монако гарантират, че всяка „предоставяща информация финансова институция“, за която те отговарят, уведомява всяко физическо „лице, за което се предоставя информация“ („лице от Монако“ или „лице от държава членка“), че свързаната с него информация, посочена в член 2, се събира и предава в съответствие със Споразумението, и също така гарантират, че „предоставящата информация финансова институция“ съобщава на въпросното физическо лице цялата информация, на която то има право съгласно националното законодателство за защита на данните, и най-малко следното:

- а) целта на обработването на личните му данни;
- б) правното основание на обработването на данните;
- в) получателите на личните данни;
- г) самоличността на администраторите на данни;
- д) сроковете за съхранение на данните;
- е) правото на лицето да поиска от администратора на данни достъп, поправка и заличаване на своите лични данни;
- ж) правото на административна и/или съдебна защита;
- з) процедурата за ползване на правото на административна и/или съдебна защита;
- и) правото да сезира компетентния надзорен орган или органи за защита на личните данни и съответните данни за връзка.

Информацията се предоставя в срок, който позволява на лицето да упражни правата си по отношение на защитата на данните, и при всички случаи преди съответната „предоставяща информация финансова институция“ да е съобщила информацията по член 2 на компетентния орган на държавата, в която то е местно лице (държава членка или Монако).

Държавите членки и Монако гарантират, че всяко физическо „лице, за което се предоставя информация“ („лице от Монако“ или „лице от държава членка“), се уведомява за всяко нарушение на сигурността във връзка с неговите данни, когато

нарушението може да повлияе неблагоприятно на защитата на личните му данни или на личния му живот.

2. Информацията, обработвана в съответствие с настоящото Споразумение, се съхранява за срок, не по-дълъг от необходимия за постигане на целите на настоящото Споразумение, и при всички случаи в съответствие с националните правила на всеки администратор на данни относно давностните срокове.

„Предоставящите информация финансови институции“ и компетентните органи на всяка държава членка и на Монако се считат за администратори на данни по отношение на обработваните от тях по Споразумението лични данни. Администраторите на данни отговарят за осигуряване на спазването на предпазните мерки за защита на личните данни съгласно описанието на тези мерки в настоящото Споразумение, както и за зачитане на правата на съответните лица.

3. Всяка информация, получена от дадена юрисдикция (държава членка или Монако) съгласно настоящото Споразумение, се третира като поверителна и се защитава по същия начин, по който и информацията, получена съгласно националното законодателство на тази юрисдикция, до степента, необходима за защитата на личните данни, съгласно приложимото национално законодателство и предпазните мерки, които могат да бъдат уточнени от юрисдикцията, която предоставя информацията, съобразно изискванията на нейното национално законодателство.

4. Във всички случаи тази информация се разкрива само на лицата или органите (включително съдилища и административни или надзорни органи), натоварени с изчисляването и събирането на дължимите данъци в тази юрисдикция (държава членка или Монако), както и с правоприлагането, наказателното преследване или произнасянето при обжалване във връзка с данъците в тази юрисдикция или с надзора върху тези дейности. Достъпът до тази информация е разрешен само на горепосочените лица или органи и само за формулираните в предходното изречение цели. Независимо от разпоредбите на параграф 3, тези лица или органи могат да я оповестяват в открити съдебни заседания или в съдебни решения, отнасящи се до тези данъци, при условие че що се отнася до събирането на данъци, разполагат с предварително разрешение от предоставящата информацията „компетентен орган“ (съответно от Монако или от държава членка).

5. Независимо от разпоредбите на предходните параграфи, информацията, получена от дадена юрисдикция (държава членка или Монако), може да бъде използвана за други цели, когато това е предвидено в правни норми на юрисдикцията, предоставяща информацията (съответно Монако или държава членка), и когато „компетентният орган“ на тази юрисдикция го разреши предварително. Информацията, предоставена от дадена юрисдикция (държава членка или Монако) на друга юрисдикция (съответно Монако или държава членка), може да бъде предадена от последната на трета юрисдикция (друга държава членка), при прилагане на предпазните мерки по настоящия член и при условие че „компетентният орган“ на първата юрисдикция, от която произхожда информацията, предварително разреши това, след като е получил необходимата информация, която му позволява да оцени прилагането на въпросните предпазни мерки. Информацията, предоставена от една държава членка на друга съгласно нейното приложимо право, с което се прилага Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане, може да се предава на Монако, ако „компетентният орган“ на държавата членка, от която произхожда информацията, предварително разреши това.

6. „Компетентният орган“ на дадена държава членка или на Монако незабавно уведомява другия „компетентен орган“, т.е. този на Монако или на държавата членка, съответно, за всяко нарушение на поверителността или на предпазните мерки или за всяко друго нарушение на правилата за защита на данните, както и за евентуално предприетите впоследствие коригиращи действия и наложените санкции.

Член 7

Консултации и преустановяване на действието на Споразумението

1. При евентуални затруднения в прилагането или тълкуването на настоящото Споразумение, всеки „компетентен орган“ на Монако или на държава членка може да поиска консултации между „компетентния орган“ на Монако и „компетентния орган“ на една или повече държави членки с оглед изготвянето на подходящи мерки за осигуряване на изпълнението на настоящото Споразумение. Тези „компетентни органи“ незабавно уведомяват Европейската комисия и „компетентните органи“ на останалите държави членки за резултатите от проведените консултации. Европейската комисия може да участва в консултациите по въпроси във връзка с тълкуването, ако някой от „компетентните органи“ поиска това.

2. Ако консултациите са свързани със съществено нарушение на разпоредбите на настоящото Споразумение и процедурата по параграф 1 не дава възможност за подходящото му уреждане, „компетентният орган“ на държава членка или на Монако може да преустанови обмена на информация съгласно настоящото Споразумение съответно спрямо Монако или дадена държава членка, като писмено уведоми за това другия заинтересован „компетентен орган“. Действието на такова преустановяване е незабавно. За целите на настоящия параграф същественото нарушение обхваща следното, без да се изчерпва с него: несъблюдаване на разпоредбите относно поверителността и защитата на данните, предвидени в настоящото Споразумение, включително приложение III, в Директива 95/46/ЕО и в Закон 1.165 от 23 декември 1993 г. относно защитата на личните данни (изменен със Закон № 1.240 от 2 юли 2001 г. и Закон № 1.353 от 4 декември 2008 г., влязъл в сила на 1 април 2009 г., включително условията за прилагането му в Княжеска разпоредба № 2.230 от 19 юни 2009 г.), според случая, както и непредоставяне от „компетентния орган“ на държава членка или на Монако на навременна или подходяща информация в разрез с изискванията на настоящото Споразумение; определяне на статуса на „образуванията“ или сметките като „непредоставящи информация финансови институции“ и „изключени сметки“ по начин, който застрашава постигането на целите на настоящото Споразумение.

Член 8

Изменения

1. „Договарящите страни“ се консултират помежду си при всяка съществена промяна на някой от елементите на стандарта за автоматичен обмен на информация за финансови сметки, разработен от ОИСР, наричан по-долу „световен стандарт“, или — ако сметнат за необходимо — при всеки друг повод с цел да подобрят техническото прилагане на настоящото Споразумение или да преценят и отразят други възникнали в международен план обстоятелства. Консултациите се провеждат в срок от един месец, считано от отправянето на искане от една от „договарящите страни“, а при спешни случаи — възможно най-бързо.

2. Въз основа на такъв контакт „договарящите страни“ могат да се консултират помежду си, за да проучат дали се налагат промени в настоящото Споразумение.

3. За целите на консултациите, предвидени в параграфи 1 и 2, всяка „договаряща страна“ информира другата за евентуалните обстоятелства, които биха се отразили на правилното прилагане на настоящото Споразумение. Тук се включват също всички съответни споразумения между една от „договарящите страни“ и трета държава.

4. В резултат от проведените консултации Споразумението може да бъде изменено посредством протокол или ново споразумение между „договарящите страни“.

5. Когато дадена „договаряща страна“ въведе промяна, внесена в „световния стандарт“ от ОИСР, и желае съответно да измени приложения I и/или II към настоящото Споразумение, тя уведомява за това другата „договаряща страна“. Процедурата за консултации между „договарящите страни“ се провежда в срок от един месец след уведомлението. Независимо от параграф 4, когато в рамките на процедурата за консултации „договарящите страни“ се споразумеят за промените, които следва да се направят в приложения I и/или II към настоящото Споразумение, както и за необходимия срок за въвеждане на промяната чрез официално изменение на настоящото Споразумение, „договарящата страна“, която е поискала промяната, може временно да прилага утвърдения в рамките на процедурата за консултации преработен вариант на приложения I и/или II към настоящото Споразумение, считано от първия ден на януари на годината след приключването на горепосочената процедура.

Промяна, внесена в „световния стандарт“ от ОИСР, се приема за въведена от „договаряща страна“:

а) за държавите членки: когато промяната е включена в Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане;

б) за Монако: когато промяната е включена в споразумение с трета държава или във вътрешното законодателство.

Член 9

Прекратяване

Всяка от „договарящите страни“ може да прекрати настоящото Споразумение чрез отправено до другата „договаряща страна“ писмено предизвестие за прекратяване. Такова прекратяване влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на 12-месечен срок, считано от датата на предизвестията за прекратяване. В случай на прекратяване на Споразумението цялата информация, получена преди това по настоящото Споразумение, остава поверителна и предмет i) за държавите членки — на разпоредбите на техните законови и подзаконови актове, с които се прилага Директива 95/46/ЕО, и ii) за Монако — на разпоредбите на Закон № 1.165 от 23 декември 1993 г. относно защитата на личните данни (изменен със Закон № 1.240 от 2 юли 2001 г. и Закон № 1.353 от 4 декември 2008 г., влязъл в сила на 1 април 2009 г., включително условията за прилагането му в Княжеска разпоредба № 2.230 от 19 юни 2009 г.), и, в двата случая, на специфичните предпазни мерки за защита на данните, установени в Споразумението, включително съдържащите се в разпоредбите на приложение III.

Член 10

Териториален обхват

Настоящото Споразумение се прилага, от една страна, на териториите на държавите членки, на които се прилагат Договорът за Европейския съюз и Договорът за функционирането на Европейския съюз, и съгласно условията, предвидени в тези договори, и, от друга страна, на територията на Монако, съгласно определеното в член 1, параграф 1, буква в).“

3) Приложенията се заменят със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

Общ стандарт за предоставяне на информация и комплексна проверка на информацията за финансови сметки („общ стандарт за предоставяне на информация“)

РАЗДЕЛ I — ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

A. При спазване на параграфи В—Д всяка „предоставяща информация финансова институция“ трябва да предостави на „компетентния орган“ на своята юрисдикция (държава членка или Монако) следната информация за всяка „сметка, за която се предоставя информация“ от такава „предоставяща информация финансова институция“:

- 1.** при физическо лице — името, адреса, юрисдикцията(ите) (държава членка или Монако), на която е местно лице, данъчния(ите) идентификационен(ни) номер(а), датата и мястото на раждане на всяко „лице, за което се предоставя информация“, което е „титulary на сметката“; при „образование“, което е „титulary на сметка“ и което след прилагане на процедурите за комплексна проверка съгласно раздели V, VI и VII е идентифицирано като имащо едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“ — името, адреса, юрисдикцията(ите), на която е местно лице, данъчния(ите) идентификационен(ни) номер(а) на „образованието“ и името, адреса, юрисдикцията(ите) (държава членка или Монако), на която е местно лице, данъчния(ите) идентификационен(ни) номер(а), датата и мястото на раждане на всяко „лице, за което се предоставя информация“;
- 2.** номера на сметката (или функционалния еквивалент при липсата на номер на сметка);
- 3.** наименованието и идентификационния номер (ако има такъв) на „предоставящата информация финансова институция“;
- 4.** наличността или стойността по сметката (включително при „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“ — „откупната стойност“ или стойността при отказ) към края на съответната календарна година или друг подходящ отчетен период, а ако тази сметка е била закрыта през съответната година или период — при закриването на сметката;
- 5.** при „попечителска сметка“:

а) общия брутен размер на лихвите, общия брутен размер на дивидентите и общия брутен размер на другите доходи, генерирани във връзка с активите, държани по сметката, във всеки отделен случай платени или кредитирани по сметката (или по отношение на сметката) през календарната година или друг подходящ отчетен период; и

б) общия размер на брутните постъпления от продажба или изкупуване на „финансови активи“, платени или кредитирани по сметката през календарната година или друг подходящ отчетен период, по отношение на които „предоставящата информация финансова институция“ е действала като попечител, брокер, пълномощник или по друг начин като агент на „титulary на сметката“;

6. при „депозитна сметка“ — общия брутен размер на лихвите, платени или кредитирани по сметката през календарната година или друг подходящ отчетен период; и

7. при сметка, която не е описана в параграф А, точка 5 или 6 — общата брутна сума, платена или кредитирана по сметката в полза на „титulary на сметката“ през календарната година или друг подходящ отчетен период, по отношение на която „предоставящата информация финансова институция“ е задължено лице или длъжник, включително сумирания размер на погасителните плащания в полза на „титulary на сметката“ през календарната година или друг подходящ отчетен период.

Б. В предоставяната информация трябва да се посочва валутата, в която е деноминирана всяка сума.

В. Независимо от параграф А, точка 1, при „сметка, за която се предоставя информация“, която е „съществуваща сметка“, не се изисква да се предоставя информация за данъчния(те) идентификационен(ни) номер(а) или датата на раждане, ако този (тези) номер(а) или дата не са в записите на „предоставящата информация финансова институция“ и националното законодателство или, ако е приложимо, — правен инструмент на Европейския съюз не изисква да бъдат събирани по друг начин от тази „предоставяща информация финансова институция“. Въпреки това, при „съществуващи сметки“, от „предоставящата информация финансова институция“ се изисква да положи разумни усилия, за да получи данъчния(те) идентификационен(ни) номер(а) и датата на раждане до края на втората календарна година след годината, през която „съществуващите сметки“ са били идентифицирани като „сметки, за които се предоставя информация“.

Г. Независимо от параграф А, точка 1, не се изисква да се предоставя информация за данъчния идентификационен номер, ако такъв не се издава от съответната държава членка, Монако или друга юрисдикция, на която лицето е местно.

Д. Независимо от параграф А, точка 1, мястото на раждане не се изисква да бъде съобщавано, освен ако от „предоставящата информация финансова институция“ не се изисква да получи и да предостави тази информация съгласно националното законодателство и информацията е налична в поддържаните от тази институция данни за електронно търсене.

РАЗДЕЛ II — ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА

А. Дадена сметка се третира като „сметка, за която се предоставя информация“, считано от датата на идентифицирането ѝ като такава съгласно процедурите за комплексна проверка по раздели II—VII и, освен ако е предвидено друго, информацията за „сметката, за която се предоставя информация“ трябва да се предоставя ежегодно през календарната година, следваща годината, за която се отнася информацията.

Б. Наличността или стойността на сметката се определят към последния ден на календарната година или друг подходящ отчетен период.

В. Когато прагът на наличността или на стойността се определя към последния ден на дадена календарна година, съответните наличност или стойност трябва да се определят към последния ден на отчетния период, който завършва с календарната година или в нейните рамки.

Г. Според предвиденото в националното право, всяка държава членка или Монако може да позволи на „предоставящите информация финансови институции“ да използват доставчици на услуги за изпълнение на възложените им задължения за предоставяне на информация и комплексна проверка, но за изпълнението на тези задължения продължават да отговарят „предоставящите информация финансови институции“.

Д. Всяка държава членка или Монако може да позволи на „предоставящите информация финансови институции“ да прилагат процедурите за комплексна проверка на „нови сметки“ по отношение на „съществуващи сметки“, както и процедурите за комплексна проверка на „сметки на висока стойност“ — по отношение на „сметки на ниска стойност“. Когато държава членка или Монако позволява процедурите за комплексна проверка на „нови сметки“ да бъдат използвани по отношение на „съществуващи сметки“, продължават да се прилагат правилата, приложими за „съществуващите сметки“.

РАЗДЕЛ III — КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА НА СЪЩЕСТВУВАЩИ СМЕТКИ НА ФИЗИЧЕСКИ ЛИЦА

А. За да се идентифицират „сметките, за които се предоставя информация“ измежду „съществуващите сметки на физически лица“, се прилагат следните процедури:

Б. Сметки на ниска стойност. По отношение на „сметките на ниска стойност“ се прилагат следните процедури:

1. Адрес на пребиваване. Ако въз основа на „документални доказателства“ „предоставящата информация финансова институция“ съхранява в своите регистри настоящия адрес на пребиваване на физическо лице — „титulary на сметката“, тя може да го третира като местно лице за данъчни цели на държавата членка, Монако или друга юрисдикция, в която се намира адресът, за да се определи дали това физическо лице — „титulary на сметката“, е „лице, за което се предоставя информация“.

2. Търсене в електронните записи. Ако въз основа на „документалните доказателства“, посочени в параграф Б, точка 1, „предоставящата информация финансова институция“ не използва настоящия адрес на пребиваване на физическото лице — „титulary на сметката“, тя трябва да прегледа поддържаните от нея електронни бази данни за която и да е от следните индикации, като прилага параграф Б, точки 3—6:

а) идентификация на „титulary на сметката“ като местно лице на „юрисдикция, за която се предоставя информация“;

б) настоящ пощенски адрес или адрес на пребиваване (включително пощенска кутия) в „юрисдикция, за която се предоставя информация“;

в) наличие на един или повече телефонни номера в „юрисдикция, за която се предоставя информация“ и липса на телефонен номер в Монако или държавата членка на „предоставящата информация финансова институция“, според случая;

г) постоянни инструкции (освен по отношение на „депозитна сметка“) за превод на средства по сметка, поддържана в „юрисдикция, за която се предоставя информация“;

д) действащо към момента пълномощно или пълномощно за подписване, предоставено на лице с адрес в „юрисдикция, за която се предоставя информация“; или

е) инструкция за съхраняване на поща „до поискване“ или адрес за получаване на поща чрез друго лице в „юрисдикция, за която се предоставя информация“, ако „предоставящата информация финансова институция“ не разполага с никакъв друг адрес в досието на „титulary на сметката“.

3. Ако нито една от индикациите, изброени в параграф Б, точка 2, не е открита при електронното търсене, не е необходимо да се предприемат по-нататъшни действия, докато не настъпи промяна в обстоятелствата, която да доведе до

появата на една или повече индикации, свързани със сметката, или сметката стане „сметка на висока стойност“.

4. Ако някоя от индикациите, изброени в параграф Б, точка 2, букви а)–д), бъде открита при електронното търсене или ако има промяна в обстоятелствата, която води до появата на една или повече индикации, свързани със сметката, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира „титularyя на сметката“ като местно лице за данъчни цели на всяка „юрисдикция, за която се предоставя информация“, за която е установена някаква индикация, освен ако избере да прилага параграф Б, точка 6 и едно от изключенията по тази точка се прилага по отношение на сметката.

5. Когато при електронното търсене се открие инструкция за съхраняване на поща „до поискване“ или адрес за получаване на поща чрез друго лице и няма друг адрес и нито една от другите индикации, изброени в параграф Б, точка 2, букви а)–д), не се установи за „титularyя на сметката“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва по най-подходящия според обстоятелствата начин да осъществи търсене в досието на хартиен носител, както е предвидено в параграф В, точка 2, или да се опита да получи от „титularyя на сметката“ декларация или „документални доказателства“, за да се установи къде е местно лице за данъчни цели. Ако търсенето в досието на хартиен носител не позволи да се установи някаква индикация и опитът да се получат декларация или „документални доказателства“ е неуспешен, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да представи информация за сметката на „компетентния орган“ според случая в своята държава членка или в Монако като при недокументирана сметка.

6. Независимо от откриването на индикации по параграф Б, точка 2, „предоставящата информация финансова институция“ не е длъжна да третира „титularyя на сметката“ като местно лице на „юрисдикция, за която се предоставя информация“:

а) когато информацията за „титularyя на сметката“ съдържа настоящ пощенски адрес или настоящ адрес на пребиваване в тази „юрисдикция, за която се предоставя информация“, един или повече телефонни номера в тази „юрисдикция, за която се предоставя информация“ (и липса на телефонен номер в Монако или в държавата членка на „предоставящата информация финансова институция“, според случая) или постоянни инструкции (по отношение на „финансовите сметки“, различни от „депозитни сметки“) за превод на средства по сметка, поддържана в „юрисдикция, за която се предоставя информация“, и „предоставящата информация финансова институция“ получи или е прегледала по-рано и поддържа запис за:

і) декларация от „титularyя на сметката“ за юрисдикцията(ите) (държава членка, Монако или други юрисдикции), на която „титularyят на

сметката“ е местно лице, която декларация не включва такава „юрисдикция, за която се предоставя информация“; и

ii) „документални доказателства“ за това, че „титularyят на сметката“ е лице, за което не се предоставя информация;

б) когато информацията за „титularyя на сметката“ съдържа действащо към момента пълномощно или пълномощно за подписване, предоставено на лице с адрес в „юрисдикцията, за която се предоставя информация“, и „предоставящата информация финансова институция“ получи или е прегледала по-рано и поддържа запис за:

i) декларация от „титularyя на сметката“ за юрисдикцията(ите) (държава членка, Монако или други юрисдикции), на която „титularyят на сметката“ е местно лице, която декларация не включва такава „юрисдикция, за която се предоставя информация“; или

ii) „документални доказателства“ за това, че „титularyят на сметката“ е лице, за което не се предоставя информация.

В. Засилени процедури за преглед на „сметки на висока стойност“. По отношение на „сметките на висока стойност“ се прилагат следните засилени процедури за преглед:

1. Търсене в електронните записи. По отношение на „сметките на висока стойност“ „предоставящата информация финансова институция“ трябва да прегледа поддържаните от нея електронни бази данни за всяка от индикациите, описани в параграф Б, точка 2.

2. Търсене в досието на хартиен носител. Ако електронните бази данни, поддържани от „предоставящата информация финансова институция“, съдържат полета, които обхващат цялата информация, описана в параграф В, точка 3, тогава не е необходимо последващо търсене в досието на хартиен носител. Ако електронните бази данни не обхващат цялата информация, тогава по отношение на „сметката на висока стойност“ „предоставящата информация финансова институция“ трябва също да прегледа съществуващото главно досие на клиента и следните документи (доколкото те не са включени в главното досие), свързани със сметката и събрани от предоставящата информация финансова институция през последните пет години, за някоя от индикациите, описани в параграф Б, точка 2:

а) последното „документално доказателство“, събрано във връзка със сметката;

б) последния договор за откриване на сметка или документация във връзка с откриване на сметка;

в) последната документация, събрана от „предоставящата информация финансова институция“ по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“ или за други регулаторни цели;

г) всякакви действащи към момента пълномощни или пълномощни за подписване; и

д) всяка действаща към момента постоянна инструкция (освен такава за „депозитна сметка“) за превод на средства.

3. Изключение, когато базите данни съдържат достатъчно информация. „Предоставящата информация финансова институция“ не е длъжна да извършва търсене в досието на хартиен носител, описано в параграф В, точка 2, ако нейните електронни бази данни включват следното:

а) статуса на „титularyя на сметката“ по отношение на това къде е местно лице;

б) адреса на пребиваване и пощенския адрес на „титularyя на сметката“, които към момента са в досието на „предоставящата информация финансова институция“;

в) телефонния(те) номер(а) на „титularyя на сметката“, които към момента са в досието на „предоставящата информация финансова институция“, ако има такива;

г) при „финансови сметки“, различни от „депозитни сметки“, дали има постоянни инструкции за превод на средства от сметката към друга сметка (включително сметка в друг клон на „предоставящата информация финансова институция“ или друга „финансова институция“);

д) дали има настоящ адрес за получаване на поща чрез друго лице или инструкция за съхраняване на поща „до поискване“ за „титularyя на сметката“; и

е) дали има пълномощно или пълномощно за подписване за сметката.

4. Проверка от отговорния служител за връзка с клиента на действителното положение. В допълнение към електронното търсене и търсенето в досието на хартиен носител, описани в параграф В, точки 1 и 2, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира като „сметка, за която се предоставя информация“ всяка „сметка на висока стойност“, която е възложена на отговорен служител за връзка с клиента (включително всички „финансови сметки“, които се събират с тази „сметка на висока стойност“), ако отговорният

служител за връзка с клиента знае, че „титулярят на сметката“ е „лице, за което се предоставя информация“.

5. Последници от откриването на индикации.

а) Ако някоя от индикациите, изброени в параграф Б, точка 2, не бъде открита при засилените процедури за преглед на „сметки на висока стойност“, описани в параграф В, и не е установено, че сметката е държана от „лице, за което се предоставя информация“ съгласно параграф В, точка 4, тогава не се налагат последващи действия, докато не настъпи промяна в обстоятелствата, в резултат на която една или повече индикации се свързват със сметката.

б) Ако някоя от индикациите, изброени в параграф Б, точка 2, букви а)–д), бъде открита при засилените процедури за преглед на „сметки на висока стойност“, описани в параграф В, или има последваща промяна в обстоятелствата, в резултат на която една или повече индикации се свързват със сметката, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира сметката като „сметка, за която се предоставя информация“ по отношение на всяка „юрисдикция, за която се предоставя информация“, за която е установена някаква индикация, освен ако избере да приложи параграф Б, точка 6 и едно от изключенията по тази точка се прилага по отношение на тази сметка.

в) Ако при описаните в параграф В засилени процедури за преглед на „сметки на висока стойност“ се открие инструкция за съхраняване на поща „до поискване“ или адрес за получаване на поща чрез друго лице и няма друг адрес и нито една от другите индикации, изброени в параграф Б, точка 2, букви а)–д), не бъде установена за „титуляря на сметката“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да получи от него декларация или „документални доказателства“, за да се установи къде е местно лице за данъчни цели. Ако „предоставящата информация финансова институция“ не може да получи такава декларация или „документални доказателства“, тя трябва да представи информация за сметката на „компетентния орган“ съответно в своята държава членка или в Монако като при недокументирана сметка.

6. Ако съществуваща сметка на физическо лице не е „сметка на висока стойност“ към 31 декември 2016 г., но стане „сметка на висока стойност“ към последния ден на следваща календарна година, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да приложи по отношение на такава сметка засилените процедури за преглед, описани в параграф В, в рамките на календарната година след годината, през която сметката е станала „сметка на висока стойност“. Ако въз основа на прегледа сметката бъде идентифицирана като „сметка, за която се предоставя информация“, „предоставящата

информация финансова институция“ трябва да предоставя на годишна база изискваната информация за такава сметка за годината, в която тя е била идентифицирана като „сметка, за която се предоставя информация“, както и за следващите години, освен ако „титулярят на сметката“ престане да бъде „лице, за което се предоставя информация“.

7. Когато „предоставящата информация финансова институция“ приложи към „сметка на висока стойност“ описаните в параграф В засилени процедури за преглед, тя не е задължена следващите години отново да ги прилага към същата „сметка на висока стойност“, с изключение на описаната в параграф В, точка 4 проверка от отговорния служител за връзка с клиента, освен ако сметката е недокументирана, като в този случай „предоставящата информация финансова институция“ следва да ги прилага отново всяка година, докато сметката престане да бъде недокументирана.

8. Ако има промяна в обстоятелствата по отношение на „сметка на висока стойност“, която води до свързването ѝ с една или повече от описаните в параграф Б, точка 2 индикации, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира сметката като „сметка, за която се предоставя информация“, по отношение на всяка „юрисдикция, за която се предоставя информация“, за която е установена някаква индикация, освен ако избере да прилага параграф Б, точка 6 и едно от изключенията по тази точка се прилага по отношение на сметката.

9. „Предоставящата информация финансова институция“ трябва да прилага процедури, които да гарантират, че отговорният служител за връзка с клиента установява всяка промяна в обстоятелствата по отношение на дадена сметка. Например, ако отговорният служител за връзка с клиента бъде уведомен, че „титулярят на сметката“ има нов пощенски адрес в „юрисдикция, за която се предоставя информация“, „предоставящата информация финансова институция“ е длъжна да третира новия адрес като промяна в обстоятелствата и ако избере да прилага параграф Б, точка 6 — да събере съответната документация от „титуляря на сметката“.

Г. Прегледът на „съществуващи сметки на висока стойност на физически лица“ трябва да приключи до 31 декември 2017 г. Прегледът на „съществуващи сметки на ниска стойност на физически лица“ трябва да приключи до 31 декември 2018 г.

Д. Всяка „съществуваща сметка на физическо лице“, която е идентифицирана като „сметка, за която се предоставя информация“ по настоящия раздел, трябва да се третира като „сметка, за която се предоставя информация“ през всички следващи години, освен ако „титулярят на сметката“ престане да бъде „лице, за което се предоставя информация“.

РАЗДЕЛ IV — КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА НА НОВИ СМЕТКИ НА ФИЗИЧЕСКИ ЛИЦА

За да се установи кои измежду „новите сметки на физически лица“ са „сметки, за които се предоставя информация“, се прилагат следните процедури:

А. За „новите сметки на физически лица“, след откриването на сметката „предоставящата информация финансова институция“ трябва да получи декларация (която може да бъде част от документацията за откриването на сметката), която да ѝ позволи да определи къде „титularyят на сметката“ е местно лице за данъчни цели и да потвърди достоверността на декларацията, сверявайки я с получената от нея информация във връзка с откриването на сметката, включително с всякава документация, събрана по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“.

Б. Ако от декларацията се установи, че „титularyят на сметката“ е местно лице за данъчни цели на дадена „юрисдикция, за която се предоставя информация“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира сметката като „сметка, за която се предоставя информация“, а декларацията трябва да включва също така „данъчния идентификационен номер“ на „титularyя на сметката“ в „юрисдикцията, за която се предоставя информация“ (в съответствие с раздел I, параграф Г) и датата на раждане.

В. Ако има промяна в обстоятелствата по отношение на „нова сметка на физическо лице“, вследствие на която „предоставящата информация финансова институция“ знае или има причина да знае, че първоначалната декларация е невярна или ненадеждна, „предоставящата информация финансова институция“ не може да използва първоначалната декларация и трябва да получи валидна декларация, която установява къде „титularyят на сметката“ е местно лице за данъчни цели.

РАЗДЕЛ V — КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА НА „СЪЩЕСТВУВАЩИ СМЕТКИ НА ОБРАЗУВАНИЯ“

За да се установи кои измежду „съществуващите сметки на образувания“ са „сметки, за които се предоставя информация“, се прилагат следните процедури:

А. Сметки на образувания, за които не се изисква да бъдат преглеждани, идентифицирани или да се предоставя информация. Освен ако „предоставящата информация финансова институция“ избере друго, по отношение на всички „съществуващи сметки на образувание“ или поотделно за всяка ясно определена група от такива сметки, „съществуваща сметка на образувание“ със сумирана наличност или стойност, която към 31 декември 2016 г. възлиза на не повече от 250 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на Монако, не следва да бъде прегледана, идентифицирана или съобщавана като „сметка, за която

се предоставя информация“, докато нейната сумирана наличност или стойност не надвиши тази сума към последния ден на която и да е следваща календарна година.

Б. Сметки на образувания, които трябва да бъдат преглеждани. „Съществуваща сметка на образувание“ със сумирана наличност или стойност, която към 31 декември 2016 г. възлиза на повече от 250 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на Монако, и „съществуваща сметка на образувание“, която не надвишава тази сума към 31 декември 2016 г., но чиято сумирана наличност или стойност надвишава тази сума към последния ден на която и да е следваща календарна година, трябва да бъдат преглеждани в съответствие с процедурите, установени в параграф Г.

В. Сметки на образувания, за които се изисква предоставяне на информация. Описаните в параграф Б „съществуващи сметки на образувания“ се третират като „сметки, за които се предоставя информация“ само ако са държани от едно или повече „образувания“, които са „лица, за които се предоставя информация“, или от „пасивни нефинансови образувания“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“.

Г. Процедури за преглед с цел идентифициране на сметки на образувания, за които се изисква предоставяне на информация. За да определи дали дадена описана в параграф Б „съществуваща сметка на образувание“ е държана от едно или повече „лица, за които се предоставя информация“, или от „пасивни нефинансови образувания“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да приложи към такава сметка следните процедури за преглед:

1. Определяне дали „образуването“ е „лице, за което се предоставя информация“.

Преглед на информацията, поддържана за регулаторни цели или за връзка с клиента (включително информация, събрана по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“), за да се определи дали тя указва, че „титулярят на сметката“ е местно лице на „юрисдикция, за която се предоставя информация“. За тази цел информацията, указваща, че „титулярят на сметката“ е местно лице на „юрисдикция, за която се предоставя информация“, включва място на учредяване или създаване, или адрес в „юрисдикция, за която се предоставя информация“.

б) Ако информацията указва, че „титулярят на сметката“ е местно лице на „юрисдикция, за която се предоставя информация“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира сметката като „сметка, за която се предоставя информация“, освен ако получи декларация от „титуляря на сметката“ или въз основа на информацията, с която

разполага или която е обществено достъпна, основателно определи, че „титулярят на сметката“ не е „лице, за което се предоставя информация“.

2. Определяне дали „образуването“ е „пасивно нефинансово образование“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“. По отношение на титуляря на съществуваща сметка на образование (включително образуване, което е лице, за което се предоставя информация) предоставящата информация финансова институция трябва да определи дали титулярят на сметката е пасивно нефинансово образование с едно или повече контролиращи лица, за които се предоставя информация. Ако някое от „контролиращите лица“ на „пасивно нефинансово образование“ е „лице, за което се предоставя информация“, сметката трябва да се третира като „сметка, за която се предоставя информация“. При извършване на това определяне „предоставящата информация финансова институция“ трябва да следва насоките в параграф Г, точка 2, букви а)–в) по ред, който е най-подходящ според обстоятелствата.

а) Определяне дали „титулярят на сметката“ е „пасивно нефинансово образование“. За да определи дали „титулярят на сметката“ е „пасивно нефинансово образование“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да получи декларация от „титуляря на сметката“, за да установи неговия статус, освен ако въз основа на информацията, с която разполага или която е обществено достъпна, може основателно да определи, че „титулярят на сметката“ е „активно нефинансово образование“ или „финансова институция“, различна от „инвестиционно образование“ по смисъла на разпоредбите на раздел VIII, параграф А, точка 6, буква б), което не е „финансова институция“ на „участваща юрисдикция“.

б) Определяне на „контролиращите лица“ на „титуляря на сметката“. За да определи „контролиращите лица“ на „титуляр на сметка“, „предоставящата информация финансова институция“ може да използва информацията, събрана и поддържана по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“.

в) Определяне дали „контролиращо лице“ на „пасивно нефинансово образование“ е „лице, за което се предоставя информация“. За да определи дали „контролиращо лице“ на „пасивно нефинансово образование“ е „лице, за което се предоставя информация“, „предоставящата информация финансова институция“ може да използва:

і) при „съществуваща сметка на образование“, държана от едно или повече „нефинансови образования“, със сумирана наличност или стойност, която възлиза на не повече от 1 000 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на

Монако — информацията, събрана и поддържана по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“; или

ii) декларация от „титуляря на сметката“ или от това „контролиращо лице“ от юрисдикцията(ите) (държава членка, Монако или други юрисдикции), в която „контролиращото лице“ е местно лице за данъчни цели.

Д. Срок на прегледа и допълнителни процедури, приложими към „съществуващи сметки на образувания“.

1. Прегледът на „съществуващи сметки на образувания“ със сумирана наличност или стойност на сметката, която към 31 декември 2016 г. възлиза на повече от 250 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на Монако, трябва да бъде приключен до 31 декември 2018 г.

2. Прегледът на „съществуващи сметки на образувания“ със сумирана наличност или стойност, която към 31 декември 2016 г. възлиза на не повече от 250 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на Монако, но надвишава тази сума към 31 декември на следваща година, трябва да бъде приключен в рамките на календарната година, следваща годината, в която сумираната наличност или стойност на сметката надвиши тази сума.

3. Ако има промяна в обстоятелствата по отношение на „съществуваща сметка на образувание“, вследствие на която „предоставящата информация финансова институция“ знае или има причина да знае, че декларацията или друга документация, свързана със сметката, е невярна или ненадеждна, тя трябва да определи отново статуса на сметката в съответствие с процедурите, установени в параграф Г.

РАЗДЕЛ VI — КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА НА НОВИ СМЕТКИ НА ОБРАЗУВАНИЯ

За да се установи кои измежду „новите сметки на образувания“ са „сметки, за които се предоставя информация“, се прилагат следните процедури:

А. Процедури за преглед с цел идентифициране на „сметките на образувания“, за които се изисква предоставяне на информация. За „новите сметки на образувания“ „предоставящата информация финансова институция“ трябва да прилага следните процедури за преглед, за да се определи дали сметката се държи от едно или повече „лица, за които се предоставя информация“ или от „пасивни нефинансови образувания“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“:

1. Определяне дали „образуването“ е „лице, за което се предоставя информация“.

а) Получаване на декларация (която може да бъде част от документацията за откриването на сметката), която да позволи на „предоставящата информация финансова институция“ да определи къде „титularyят на сметката“ е местно лице за данъчни цели и да потвърди достоверността на декларацията въз основа на получената от нея информация във връзка с откриването на сметката, включително всякаква документация, събрана по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“. Ако „образуването“ удостовери, че не е местно лице за данъчни цели, „предоставящата информация финансова институция“ може да използва адреса на централното управление на „образуването“, за да определи къде „титularyят на сметката“ е местно лице.

б) Ако декларацията указва, че „титularyят на сметката“ е местно лице на „юрисдикция, за която се предоставя информация“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира сметката като „сметка, за която се предоставя информация“, освен ако въз основа на информацията, с която разполага или която е обществено достъпна, основателно определи, че по отношение на тази „юрисдикция, за която се предоставя информация“ „титularyят на сметката“ не е „лице, за което се предоставя информация“.

2. Определяне дали „образуването“ е „пасивно нефинансово образуване“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“. „Предоставящата информация финансова институция“ трябва да определи дали „титularyят на сметката“ на „нова сметка на образуване“ (включително „образуване“, което е „лице, за което се предоставя информация“) е „пасивно нефинансово образуване“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“. Ако някое от „контролиращите лица“ на „пасивно нефинансово образуване“ е „лице, за което се предоставя информация“, сметката трябва да се третира като „сметка, за която се предоставя информация“. При извършване на това определяне „предоставящата информация финансова институция“ трябва да следва насоките в параграф А, точка 2, букви а)—в) по ред, който е най-подходящ според обстоятелствата.

а) Определяне дали „титularyят на сметката“ е „пасивно нефинансово образуване“. За да определи дали „титularyят на сметката“ е „пасивно нефинансово образуване“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да получи декларация от „титularyя на сметката“, за да установи неговия статус, освен ако въз основа на информацията, с която разполага или която е обществено достъпна, може основателно да определи,

че „титулярят на сметката“ е „активно нефинансово образование“ или „финансова институция“, различна от „инвестиционно образование“ по раздел VIII, параграф А, точка б, буква б), което не е „финансова институция“ на „участваща юрисдикция“.

б) Определяне на „контролиращите лица“ на „титуляря на сметката“. За да определи „контролиращите лица“ на „титуляря на сметката“, „предоставящата информация финансова институция“ може да използва информацията, събрана и поддържана по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“.

в) Определяне дали „контролиращо лице“ на „пасивно нефинансово образование“ е „лице, за което се предоставя информация“. За да определи дали „контролиращо лице“ на „пасивно нефинансово образование“ е „лице, за което се предоставя информация“, „предоставящата информация финансова институция“ може да използва декларацията на „титуляря на сметката“ или на това „контролиращо лице“.

РАЗДЕЛ VII — СПЕЦИАЛНИ ПРАВИЛА ЗА КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА

При прилагане на процедурите за комплексна проверка, описани по-горе, се прилагат следните допълнителни правила:

А. Използване на декларации и „документални доказателства“. „Предоставящата информация финансова институция“ не може да използва декларация или „документални доказателства“, ако знае или има причина да знае, че декларацията или „документалните доказателства“ са неверни или ненадеждни.

Б. Други процедури за „финансови сметки“, държани от физически лица — бенефициери по „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“ и по „групови застрахователни договори с откупна стойност“ или „групови анюитетни договори“. „Предоставящата информация финансова институция“ може да предположи, че физическо лице — бенефициер (различен от титуляря) по „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“, което получава обезщетение при смърт, не е „лице, за което се предоставя информация“, и следователно може да третира такава „финансова сметка“ като различна от „сметка, за която се предоставя информация“, освен ако към дадения момент знае или има причина да знае, че бенефициерът е „лице, за което се предоставя информация“. „Предоставящата информация финансова институция“ има причина да знае, че бенефициерът по „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“ е „лице, за което се предоставя информация“, ако събраната от нея информация, свързана с бенефициера, съдържа индикации, описани в раздел III, параграф Б. Ако „предоставящата информация финансова институция“ към дадения момент знае или има причина да знае, че бенефициерът е „лице, за което се предоставя информация“, тя трябва да следва процедурите по раздел III, параграф Б.

На държавите членки и Монако се предоставя право да разрешат на „предоставящата информация финансова институция“ да третира „финансова сметка“, която представлява участие на член в „групов застрахователен договор с откупна стойност“ или в „групов анюитетен договор“, като „финансова сметка“, която не е „сметка, за която се предоставя информация“, до датата, на която сумата е платима на служителя/притежателя на сертификата или бенефициера, ако „финансовата сметка“, която представлява участие на даден член в „груповия застрахователен договор с откупна стойност“ или в „груповия анюитетен договор“, отговаря на следните изисквания:

- i) „груповият застрахователен договор с откупна стойност“ или „груповият анюитетен договор“ е издаден на работодател и включва 25 или повече служители/притежатели на сертификати;
- ii) служителят/притежателят на сертификата има право да получи каквато и да е стойност от договора, свързана с неговото участие, и да посочи бенефициерите за изплащане на обезщетението при смърт на служителя; и
- iii) сумата, платима на служителя/притежателя на сертификата или бенефициера, възлиза на не повече от 1 000 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на Монако.

Понятието „групов застрахователен договор с откупна стойност“ означава „застрахователен договор с откупна стойност“, който i) осигурява покритие на физически лица, които са свързани чрез работодател, браншово сдружение, синдикална организация или друго сдружение или група; и ii) изисква заплащане на премия за всеки член на групата (или член на клас в рамките на групата), която е определена без да се вземат предвид индивидуални здравни характеристики, различни от възраст, пол и навици по отношение на тютюнопушенето на члена (или на класа от членове) на групата.

Понятието „групов анюитетен договор“ означава „анюитетен договор“, по който правоимащите лица са физически лица, които са свързани чрез работодател, браншово сдружение, синдикална организация или друго сдружение или група.

Преди 1 януари 2017 г. държавите членки съобщават на Монако и съответно Монако уведомява Европейската комисия за това дали е използвана предвидената в настоящата точка възможност. Европейската комисия може да има координационна роля при предаването на известията от държавите членки на Монако и Европейската комисия предава известието от Монако на всички държави членки. Всички по-нататъшни промени по отношение на упражняването на тази възможност от държава членка или Монако се съобщават по същия начин.

В. Правила за сумиране на наличност по сметки и във връзка с валутата

1. Сумиране на „сметки на физически лица“. За целите на определянето на сумираната наличност или стойност на „финансови сметки“ с титуляр физическо лице, „предоставящата информация финансова институция“ е длъжна да сумира всички „финансови сметки“, поддържани от нея или от нейно „свързано образувание“, но само доколкото информационните ѝ системи свързват „финансовите сметки“ чрез препратка към елемент от данните като номер на клиент или данъчен идентификационен номер и позволяват сумиране на наличност или стойност по сметки. За целите на прилагането на изискванията за сумиране, посочени в настоящата точка, към всеки титуляр на съвместна „финансова сметка“ се отнася цялата наличност или стойност по съвместната „финансова сметка“.

2. Сумиране на „сметки на образувания“. За целите на определянето на сумираната наличност или стойност на „финансови сметки“ с титуляр „образувание“, „предоставящата информация финансова институция“ е длъжна да вземе предвид всички „финансови сметки“, поддържани от нея или от нейно „свързано образувание“, но само доколкото информационните ѝ системи свързват „финансовите сметки“ чрез препратка към елемент от данните като номер на клиент или данъчен идентификационен номер и позволяват сумиране на наличност или стойност по сметки. За целите на прилагането на изискванията за сумиране, посочени в настоящата точка, към всеки титуляр на съвместна „финансова сметка“ се отнася цялата наличност или стойност по съвместната „финансова сметка“.

3. Специални правила за сумиране, приложими за отговорния служител за връзка с клиента. За целите на определяне на сумираната наличност или стойност на „финансови сметки“ с титуляр лице, за да се определи дали дадена „финансова сметка“ е „сметка на висока стойност“, „предоставящата информация финансова институция“ е длъжна също така да сумира всички „финансови сметки“, за които на отговорния служител за връзка с клиента е известно или има причина да му бъде известно, че са пряко или непряко притежавани, контролирани или създадени (в качество, различно от фидуциар) от това лице.

4. Суми, за които се счита, че включват равностойността в друга национална валута. Счита се, че всички суми в националната валута на всяка държава членка или на Монако включват равностойността в други валути, както е предвидено в националното право.

РАЗДЕЛ VIII — ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Понятията и изразите по-долу имат следното значение:

A. Предоставяща информация финансова институция

1. Понятието „предоставяща информация финансова институция“ означава според случая всяка „финансова институция на държава членка“ или „финансова институция на Монако“, която не е „непредоставяща информация финансова институция“.

2. Понятието „финансова институция на участваща юрисдикция“ означава i) всяка „финансова институция“, която е местно лице на „участваща юрисдикция“, с изключение на всеки клон на такава „финансова институция“, който се намира извън тази „участваща юрисдикция“, и ii) всеки клон на „финансова институция“, която не е местно лице на „участваща юрисдикция“, ако този клон се намира в тази „участваща юрисдикция“.

3. Понятието „финансова институция“ означава „попечителска институция“, „депозитарна институция“, „инвестиционно образувание“ или „определено застрахователно дружество“.

4. Понятието „попечителска институция“ означава всяко „образувание“, което държи, като значителна част от стопанската си дейност, „финансови активи“ за чужда сметка. Приема се, че дадено „образувание“ държи „финансови активи“ за чужда сметка като съществена част от стопанската си дейност, ако брутният му доход от държаните „финансови активи“ и свързаните с тях финансови услуги е равен или надвишава 20 % от брутният му доход през по-краткия от следните два периода: i) тригодишния период, който приключва на 31 декември (или на последния ден от счетоводния период за некалендарна година) преди годината, в която се прави определянето, или ii) периода, през който „образуването“ е съществувало.

5. Понятието „депозитарна институция“ означава всяко „образувание“, което приема депозити в рамките на обичайното извършване на банкова или подобна стопанска дейност.

6. Понятието „инвестиционно образувание“ означава всяко „образувание“:

а) което извършва преимуществено като стопанска дейност една или повече от следните дейности или операции за или от името на клиент:

i) търговия с инструменти на паричния пазар (чекове, менителници, сертификати за депозит, деривати и др.); обмен на валута; инструменти, представляващи валутни операции, и инструменти, свързани с лихвени проценти и индекси; прехвърлими ценни книжа; или търговия със стокови фючърси;

ii) индивидуално и колективно управление на портфейли; или

iii) друга форма на инвестиране, администриране или управление на „финансови активи“ или пари от името на други лица;

или

б) чийто брутен доход се дължи преимуществено на инвестиране, реинвестиране или търговия с „финансови активи“, ако „образуването“ се управлява от друго „образуване“, което е „депозитарна институция“, „попечителска институция“, „определено застрахователно дружество“ или „инвестиционно образуване“ по параграф А, точка 6, буква а).

Дадено „образуване“ се третира като преимуществено извършващо като стопанска дейност една или повече от дейностите, описани в параграф А, точка 6, буква а), или brutният му доход се дължи преимуществено на инвестиране, реинвестиране или търговия с „финансови активи“ за целите на параграф А, точка 6, буква б), ако brutният му доход, произтичащ от съответните дейности, е равен или надвишава 50 % от brutният му доход през по-краткия от следните два периода: i) тригодишния период, който приключва на 31 декември от годината, предшестваща годината, в която се прави определянето; или ii) периода, през който „образуването“ е съществувало. Понятието „инвестиционно образуване“ не включва „образувания“, които са „активни нефинансови образувания“, тъй като такива „образувания“ отговарят на някой от критериите в параграф Г, точка 9, букви г)–ж).

Настоящата точка се тълкува по съгласуван начин със сходната редакция на определението за „финансова институция“ в препоръките на Специалната група за финансови действия.

7. Понятието „финансов актив“ включва ценни книжа (напр. акционерен дял в дружество; съдружие или опосредено действително участие в широко притежавани или публично търгувани съдружия или тръстове; запис на заповед, облигация, дългова облигация или друго доказателство за наличие на дълг), дял в съдружие, стоки, суап (напр. лихвен суап, валутен суап, базов суап, лихвен таван, лихвен под, суап върху стоки, суап върху капиталови инструменти, суап върху капиталови индекси и подобни споразумения), застрахователен договор или анюитетен договор, или всякакви лихви (включително фючърсна сделка или форуърден договор или опция) по ценна книга, дял в съдружие, стока, суап, застрахователен договор или анюитетен договор. Понятието „финансов актив“ не включва недългов, пряк дял в недвижимо имущество.

8. Понятието „определено застрахователно дружество“ означава всяко „образуване“, което е застрахователно дружество (или холдинг на застрахователно дружество), което емитира или е длъжно да извършва плащания по „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“.

Б. Непредоставяща информация финансова институция

1. Понятието „непредоставяща информация финансова институция“ означава всяка „финансова институция“, която е:

а) „държавно образувание“, „международна организация“ или „централна банка“, освен в случаите, когато става дума за плащане, произтичащо от задължение във връзка с търговска финансова дейност от вида, извършван от „определено застрахователно дружество“, „попечителска институция“ или „депозитарна институция“;

б) „пенсионен фонд с широко участие“, „пенсионен фонд с тясно участие“, „пенсионен фонд на държавно образувание, международна организация или централна банка“; или „определен издател на кредитни карти“;

в) всяко друго „образувание“, което е свързано с нисък риск да бъде използвано за отклоняване от данъчно облагане, има до голяма степен характеристики, подобни на някои от „образуванията“, описани в параграф Б, точка 1, букви а) и б), и е определено от националното право като „непредоставяща информация финансова институция“, както и, за държавите членки — е съобщено на Монако, както е предвидено в член 8, параграф 7а от Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане, а за Монако — е съобщено на Европейската комисия, при условие че статусът на такова „образувание“ като „непредоставяща информация финансова институция“ не възпрепятства постигането на целите на настоящото Споразумение;

г) „освободена колективна инвестиционна схема“; или

д) тръст, доколкото попечителят е „предоставяща информация финансова институция“, която предоставя цялата изискуема по раздел I информация за всички „сметки, за които се предоставя информация“ на тръста.

2. Понятието „държавно образувание“ означава правителството на държава членка, Монако или друга юрисдикция, всяко политическо подразделение на държава членка, Монако или друга юрисдикция (която, за да се избегне всяко съмнение, се отнася за щат, област, окръг или община) или всяка агенция или учреждение, изцяло притежавани от държава членка, Монако или друга юрисдикция, или от някоя от горепосочените структури (всяка от които е „държавно образувание“). Тази категория обхваща съставните части, контролираните образувания и политическите подразделения на държава членка, Монако или друга юрисдикция.

а) „Съставна част“ на държава членка, Монако или друга юрисдикция означава всяко лице, организация, агенция, бюро, фонд, учреждение или

друг орган, независимо от начина, по който са били определени, което представлява орган на публичната власт на държава членка, Монако или друга юрисдикция. Нетните приходи на органа на публичната власт трябва да бъдат кредитирани на собствената му сметка или на други сметки на държавата членка, Монако или друга юрисдикция, без никаква част от тях да се употребява в полза на частни лица. Съставната част не включва физическо лице, което е суверен, длъжностно лице или ръководител и което действа в частно или лично качество.

б) „Контролирано образование“ означава „образование“, което е отделено като форма от държавата членка, Монако или друга юрисдикция или което по друг начин съставлява самостоятелен правен субект, при условие че:

i) „образованието“ се притежава и контролира изцяло от едно или повече „държавни образования“, пряко или чрез едно или повече контролирани образования;

ii) нетните приходи на „образованието“ се кредитират на собствената му сметка или на сметките на едно или повече „държавни образования“, без никаква част от тях да се употребява в полза на частни лица; и

iii) при прекратяване активите на „образованието“ се прехвърлят на едно или повече „държавни образования“.

в) Доходът не се употребява в полза на частни лица, ако тези лица са бенефициери на държавна програма и дейностите по програмата се изпълняват в полза на широката общественост с цел създаване на общи блага или са свързани с администрирането на фаза от управлението. Независимо от горното обаче се приема, че доходът се употребява в полза на частни лица, ако той произтича от използването на „държавно образование“ за извършване на търговска дейност, като търговска банкова дейност, при която се предоставят финансови услуги на частни лица.

3. Понятието „международна организация“ означава всяка международна организация или изцяло притежавана нейна агенция или учреждение. Тази категория включва всяка междуправителствена организация (включително наднационална организация), i) която се състои преимуществено от правителства; ii) която има с държавата членка, Монако или другата юрисдикция действащо споразумение за седалище или споразумение, което до голяма степен е от подобен характер; и iii) чийто доход не се употребява в полза на частни лица.

4. Понятието „централна банка“ означава институция, която по силата на правна норма или с одобрение на правителството е основният орган, освен самото правителство на държавата членка, Монако или другата юрисдикция, който

емитира инструменти, предназначени да бъдат в обращение под формата на парична единица. Такава институция може да включва учреждение, което е самостоятелно от правителството на държавата членка, Монако или другата юрисдикция, независимо дали е притежавано изцяло или частично от държавата членка, Монако или другата юрисдикция.

5. Понятието „пенсионен фонд с широко участие“ означава фонд, създаден с цел изплащане на обезщетения при пенсиониране, инвалидност или смърт, или всяка комбинация от тези събития, на бенефициери, които са настоящи или бивши служители (или на лица, посочени от такива служители) на един или повече работодатели в замяна на предоставени услуги, при условие че фондът:

а) няма нито един бенефициер с право на повече от 5 % от активите на фонда;

б) подлежи на държавно регулиране и предоставя информация на данъчните органи; и

в) отговаря на поне едно от следните изисквания:

i) фондът е като цяло освободен от данъчно облагане върху инвестиционен доход или облагането на такъв доход е отсрочено или се извършва по намалена ставка заради статуса на фонда като пенсионна схема;

ii) фондът получава от участващите работодатели най-малко 50 % от общите си вноски (с изключение на трансфери на активи от другите схеми, описани в параграф Б, точки 5—7, или от пенсионните сметки, описани в параграф В, точка 17, буква а);

iii) разпределения или тегления на суми от фонда се разрешават само при настъпването на определени събития, свързани с пенсиониране, инвалидност или смърт (с изключение на разпределенията с прехвърляне към други пенсионни фондове, описани в параграф Б, точки 5—7, или пенсионните сметки, описани в параграф В, точка 17, буква а), като в случай на разпределения или тегления на суми преди настъпването на такива определени събития се налагат санкции; или

iv) вноските (освен някои разрешени наваксващи вноски) на служители във фонда са ограничени до получения от служителя доход и не могат да надвишават годишно 50 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на Монако, като се прилагат правилата за сумиране на сметки и конвертиране на валута, установени в раздел VII, параграф В.

6. Понятието „пенсионен фонд с тясно участие“ означава фонд, създаден с цел изплащане на обезщетения при пенсиониране, инвалидност или смърт на бенефициери, които са настоящи или бивши служители (или на лица, посочени от такива служители) на един или повече работодатели в замяна на предоставени услуги, при условие че:

а) във фонда участват по-малко от 50 участници;

б) във фонда участват един или повече работодатели, които не са „инвестиционни образувания“ или „пасивни нефинансови образувания“;

в) вноските на служителя и на работодателя във фонда (освен трансферите на активи от пенсионните сметки, описани в параграф В, точка 17, буква а), са ограничени съответно до получения от служителя доход и обезщетението на служителя;

г) участниците, които не са местни лица на юрисдикцията (държава членка или Монако), в която е установен фондът, нямат право на повече от 20 % от активите на фонда; и

д) фондът подлежи на държавно регулиране и предоставя информация на данъчните органи.

7. Понятието „пенсионен фонд на държавно образувание, международна организация или централна банка“ означава фонд, създаден от „държавно образувание“, „международна организация“ или „централна банка“ за изплащане на обезщетения при пенсиониране, инвалидност или смърт на бенефициери или участници, които са настоящи или бивши служители (или на лица, посочени от такива служители), или които не са настоящи или бивши служители, ако обезщетенията на такива бенефициери или участници се предоставят за извършени лични услуги в полза на „държавното образувание“, „международната организация“ или „централната банка“.

8. Понятието „определен издател на кредитни карти“ означава „финансова институция“, която отговаря на следните изисквания:

а) „финансовата институция“ се определя като „финансова институция“ единствено поради това, че е издател на кредитни карти, който приема вложения само когато клиент извършва плащане над дължимата наличност по картата и това надплащане не се възстановява незабавно на клиента; и

б) считано от или преди 1 януари 2017 г. „финансовата институция“ прилага политики и процедури, които не позволяват на клиента да извърши надплащане над сумата от 50 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на Монако, или

гарантира, че всяко надплащане от клиент, което надвишава тази сума, се възстановява на клиента в рамките на 60 дни, като при всеки случай се прилагат правилата за сумиране на сметки и конвертиране на валута, установени в раздел VII, параграф В. За тази цел извършеното от клиента надплащане не се отнася до кредитните наличности във връзка с оспорени такси, но включва кредитни наличности в резултат от връщане на стоки.

9. Понятието „освободена колективна инвестиционна схема“ означава „инвестиционно образувание“, което се регулира като колективна инвестиционна схема, при условие че цялото участие в колективната инвестиционна схема се държи от — или чрез — физически лица или „образувания“, които не са „лица, за които се предоставя информация“, с изключение на „пасивните нефинансови образувания“ с „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“.

„Инвестиционно образувание“, което е регулирано като колективна инвестиционна схема, се определя по параграф В, точка 9 като „освободена колективна инвестиционна схема“ единствено поради факта, че колективната инвестиционна схема е емитирала налични акции на приносител, при условие че:

- а) колективната инвестиционна схема не е емитирала и не емитира налични акции на приносител след 31 декември 2016 г.;
- б) колективната инвестиционна схема обезсилва всички такива акции при връщането им;
- в) колективната инвестиционна схема следва процедурите за извършване на комплексна проверка, установени в раздели II — VII, и предоставя всякаква изисквана информация относно такива акции, когато те бъдат представени за изкупуване или друго плащане; и
- г) колективната инвестиционна схема прилага политики и процедури, чрез които се гарантира, че такива акции се изкупуват или задържат при първа възможност, и във всеки случай преди 1 януари 2019 г.

В. Финансова сметка

1. Понятието „финансова сметка“ означава сметка във „финансова институция“ и включва „депозитна сметка“, „попечителска сметка“ и:

- а) в случай на „инвестиционно образувание“ — всякакво капиталово или дългово участие във „финансовата институция“. Независимо от горното, понятието „финансова сметка“ не включва капиталово или дългово участие в „образувание“, което е „инвестиционно образувание“ единствено поради

факта, че i) предоставя инвестиционни консултации на и действия от името на клиент или ii) управлява портфолио на и действия от името на клиент за целите на инвестирането, управлението или администрирането на „финансови активи“, вложени на името на клиента във „финансова институция“, различна от такова „образование“;

б) в случай на „финансова институция“, която не е посочена в параграф В, точка 1, буква а) — всякакво капиталово или дългово участие във „финансовата институция“, ако класът на участието е установен с цел да се избегне предоставяне на информация в съответствие с раздел I; и

в) всеки „застрахователен договор с откупна стойност“ и всеки „анюитетен договор“, сключен или поддържан от „финансова институция“, освен несвързани с инвестиции, непрехвърлими, незабавно платими пожизнени анюитети, сключени с дадено лице за изплащане на обезщетения при пенсиониране или инвалидност, свързани със сметка, която е „изключена сметка“.

Понятието „финансова сметка“ не включва сметки, които са „изключени сметки“.

2. Понятието „депозитна сметка“ включва всякакви търговски, разплащателни, спестовни, срочни или влогови сметки в търговски банки или сметки, които се удостоверяват с депозитен сертификат, сертификат за спестовна сметка, инвестиционен сертификат, дългов сертификат или друг подобен инструмент, поддържан от „финансова институция“ при обичайното извършване на банкова дейност или подобна стопанска дейност. „Депозитната сметка“ включва също сума, държана от застрахователно дружество по инвестиционен договор с гарантирана доходност или подобно споразумение за изплащане или начисляване на съответна лихва.

3. Понятието „попечителска сметка“ означава сметка (освен „застрахователен договор“ или „анюитетен договор“), по която се държат един или повече „финансови активи“ в полза на друго лице.

4. Понятието „капиталово участие“ означава, в случай на съдружие, което е „финансова институция“, участие в капитала или печалбите в дружеството. В случай на тръст, който е „финансова институция“, „капиталовото участие“ се счита, че се държи от всяко лице, което е третирано като учредител или бенефициер на целия тръст или на част от него, или от всяко друго физическо лице, което упражнява крайния действителен контрол върху тръста. „Лице, за което се предоставя информация“, се третира като бенефициер на тръст, ако такова лице има право да получава, пряко или косвено (например чрез пълномощник), задължително разпределение или може да получава, пряко или косвено, разпределение от тръста по преценка на попечителя.

5. Понятието „застрахователен договор“ означава договор (с изключение на „анюитетен договор“), по силата на който издателят на застрахователната полица се съгласява да изплати определена сума при настъпването на определено случайно събитие като смърт, заболяване, злополука, отговорност или имуществен риск.

6. Понятието „анюитетен договор“ означава договор, по който издателят се съгласява да извършва плащания за срок, определен изцяло или отчасти от продължителността на живота на едно или повече лица. Това понятие включва и договор, който се счита за „анюитетен договор“ съгласно законите и подзаконовата нормативна уредба или практиката на юрисдикцията (държава членка, Монако или друга юрисдикция), в която е сключен договорът, и по който издателят се съгласява да извършва плащания за определен брой години.

7. Понятието „застрахователен договор с откупна стойност“ означава „застрахователен договор“ (с изключение на презастрахователен договор за обезщетение, сключен между две застрахователни дружества), който има „откупна стойност“.

8. Понятието „откупна стойност“ означава по-голямата стойност измежду: i) сумата, която притежателят на полицата има право да получи при разваляне или прекратяване на договора (определена без намаление за евентуална такса при разваляне или заем по полицата), и ii) сумата, която притежателят на полицата може да заема съгласно или във връзка с договора. Независимо от горното, понятието „откупна стойност“ не включва сума, платима по „застрахователен договор“:

а) единствено на основание смъртта на лице, застраховано по договор за животозастраховане;

б) като обезщетение за претърпяна телесна повреда или заболяване или друго плащане, предоставящо обезщетение за претърпяна икономическа загуба вследствие на настъпването на застрахователното събитие;

в) като възстановяване на изплатена преди това премия (минус размера на застрахователните разходи, независимо дали са наложени в действителност) по „застрахователен договор“ (с изключение на договор за животозастраховане, свързан с инвестиции, или анюитетен договор) поради разваляне или прекратяване на договора, намаляване на излагането на риск през действителния срок на договора или произтичащо от коригиране на счетоводно записване или подобна грешка по отношение на премията за договора;

г) като дивидент за притежателя на полицата (с изключение на дивидент при прекратяване), при условие че дивидентът е свързан със „застрахователен

договор“, съгласно който единствените платими обезщетения са посочените в параграф В, точка 8, буква б); или

д) като възстановяване на предварителна премия или премиен депозит за „застрахователен договор“, по който премията е платима най-малко ежегодно, ако размерът на авансовата премия или на премийния депозит не надвишава следващата годишна премия, която ще бъде платима по договора.

9. Понятието „съществуваща сметка“ означава:

а) финансова сметка, поддържана от предоставяща информация финансова институция, към 31 декември 2016 г.;

б) държавата членка или Монако може да разшири обхвата на понятието „съществуваща сметка“ така, че да включва и всяка „финансова сметка“ на „титуляр на сметката“, независимо от датата, на която тази „финансова сметка“ е била открита, ако:

i) „титулярят на сметката“ притежава в „предоставящата информация финансова институция“ или в „свързано образование“ в същата юрисдикция (държава членка или Монако), в която се намира „предоставящата информация финансова институция“, и „финансова сметка“, която е „съществуваща сметка“ по смисъла на параграф В, точка 9, буква а);

ii) „предоставящата информация финансова институция“, а когато е приложимо — „свързаното образование“ в същата юрисдикция (държава членка или Монако), в която се намира „предоставящата информация финансова институция“, третира и двете посочени по-горе „финансови сметки“ и всяка друга „финансова сметка“ на „титуляря на сметката“, която се третира като „съществуваща сметка“ по смисъла на параграф В, точка 9, буква б), като единна „финансова сметка“ за целите на изпълнението на изискванията за стандартите за познаване на клиента, установени в раздел VII, параграф А, и за целите на определянето на наличността или стойността на всяка от „финансовите сметки“, когато се прилагат прагове за наличност по сметки;

iii) при „финансова сметка“, по отношение на която се прилагат „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“, „предоставящата информация финансова институция“ има право да приложи тези процедури по отношение на „финансовата сметка“, като се основава на „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“, извършени по отношение на „съществуващата сметка“ по параграф В, точка 9, буква а); и

iv) откриването на „финансовата сметка“ не изисква от „титуляря на сметката“ да предоставя нова, допълнителна или изменена информация за клиента, освен за целите на настоящото Споразумение.

Преди 1 януари 2017 г. държавите членки съобщават на Монако и съответно Монако уведомява Европейската комисия за това дали е използвана предвидената в настоящата точка възможност. Европейската комисия може да има координационна роля при предаването на известията от държавите членки на Монако и при предаването на известието от Монако на всички държави членки. Всяка друга промяна по отношение на упражняването на тази възможност от държава членка или Монако се съобщава по същия начин.

10. Понятието „нова сметка“ означава поддържана от „предоставяща информация финансова институция“ „финансова сметка“, открита на или след 1 януари 2017 г., освен ако не се третира като „съществуваща сметка“ съгласно разширеното определение на „съществуваща сметка“ в параграф В, точка 9.

11. Понятието „съществуваща сметка на физическо лице“ означава „съществуваща сметка“ с титуляр едно или повече физически лица.

12. Понятието „нова сметка на физическо лице“ означава „нова сметка“ с титуляр едно или повече физически лица.

13. Понятието „съществуваща сметка на образование“ означава „съществуваща сметка“ с титуляр едно или повече „образувания“.

14. Понятието „сметка на ниска стойност“ означава „съществуваща сметка на физическо лице“ със сумирана наличност или стойност, която към 31 декември 2016 г. възлиза на не повече от 1 000 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на Монако.

15. Понятието „сметка на висока стойност“ означава „съществуваща сметка на физическо лице“ със сумирана наличност или стойност, която към 31 декември 2016 г. или 31 декември на всяка следваща година възлиза на повече от 1 000 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на Монако.

16. Понятието „нова сметка на образование“ означава „нова сметка“ с титуляр едно или повече „образувания“.

17. Понятието „изключена сметка“ означава една от следните сметки:

а) пенсионна сметка, която отговаря на следните изисквания:

i) сметката подлежи на регламентиране като лична пенсионна сметка или е част от регистрирана или регламентирана пенсионна схема за изплащане на обезщетения при пенсиониране (включително на обезщетения при инвалидност или смърт);

ii) сметката се облага при по-благоприятни условия (т.е. вноските по сметката, които в противен случай биха подлежали на данъчно облагане, се приспадат или освобождават от brutния доход на „титуляря на сметката“ или се облагат по намалена ставка, или облагането на дохода от инвестициите по сметката се отсрочва или се извършва по намалена ставка);

iii) изисква се предоставяне на данъчните органи на информация за сметката;

iv) тегленията се извършват, при условие че е достигната определена възраст за пенсиониране или са настъпили инвалидност или смърт, а за тегления преди настъпването на такива определени събития се налагат санкции; и

v) или i) годишните вноски са ограничени до сума, която възлиза на не повече от 50 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на Монако, или ii) е определена максимална граница на вноските по сметката за цялата продължителност на живота до сума, която възлиза на не повече от 1 000 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на Монако, като във всеки случай се прилагат правилата за сумиране на сметки и конвертиране на валута, установени в раздел VII, параграф В.

За „финансова сметка“, която иначе отговаря на изискването по параграф В, точка 17, буква а), подточка v), не се счита, че не отговаря на това изискване само защото по такава „финансова сметка“ могат да се получават активи или средства, прехвърлени от една или повече „финансови сметки“, които отговарят на изискванията по параграф В, точка 17, буква а) или б), или от един или повече пенсионни фондове, които отговарят на изискванията на параграф Б, точки 5—7;

б) сметка, която отговаря на следните изисквания:

i) сметката подлежи на регламентиране като инвестиционна схема за цели, различни от пенсиониране, и се търгува редовно на установен пазар на ценни книжа или подлежи на регламентиране като спестовна схема за цели, различни от пенсиониране;

ii) сметката се облага при по-благоприятни условия (т.е. вноските по сметката, които в противен случай биха подлежали на данъчно облагане, се приспадат или освобождават от брутният доход на „титуляря на сметката“ или се облагат по намалена ставка, или облагането на дохода от инвестициите по сметката се отсрочва или се извършва по намалена ставка);

iii) тегленията се извършват, при условие че отговарят на специфични критерии, свързани с целта на инвестиционната или спестовната сметка (например предоставяне на образователни или медицински придобивки), а за тегления, извършени преди да са изпълнени тези критерии, се налагат санкции; и

iv) годишните вноски са ограничени до сума, която възлиза на не повече от 50 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на Монако, като се прилагат правилата за сумиране на сметки и конвертиране на валута, установени в раздел VII, параграф В.

За „финансова сметка“, която иначе отговаря на изискването по параграф В, точка 17, буква б), подточка iv), не се счита, че не отговаря на това изискване само защото по такава „финансова сметка“ могат да се получават активи или средства, прехвърлени от една или повече „финансови сметки“, които отговарят на изискванията по параграф В, точка 17, буква а) или б), или от един или повече пенсионни фондове, които отговарят на изискванията на параграф Б, точки 5—7;

в) договор за животозастраховане със застрахователен период, който изтича преди застрахованото лице да навърши 90-годишна възраст, при условие че договорът отговаря на следните изисквания:

i) периодичните застрахователни премии, които не намаляват с времето, се изплащат най-малко веднъж годишно през по-краткия от следните два периода: периода на действие на договора или докато застрахованото лице навърши 90-годишна възраст;

ii) договорът няма договорна стойност, до която някое лице да може да има достъп (чрез теглене, заем или по друг начин), без това да води до прекратяване на договора;

iii) сумата (освен в случай на обезщетение при смърт), платима при разваляне или прекратяване на договора, не може да надвишава съвкупните премии, изплатени по договора, минус сбора от таксите при смърт, заболяване и разходи (независимо дали са наложени в действителност) за периода или периодите на действие на договора и всяка сума, платена преди развалянето или прекратяването на договора; и

- iv) страна по договора не е приобретател срещу възнаграждение;
- г) сметка, чийто титуляр е наследствена маса, ако документацията за такава сметка съдържа препис от завещанието на починалия или от акта за смърт;
- д) сметка, открита във връзка с едно от следните:
 - i) съдебно разпореждане или решение;
 - ii) продажба, замяна или наем на недвижимо имущество или на лични вещи, при условие че сметката отговаря на следните изисквания:
 - сметката се финансира единствено с авансово плащане, задатък, депозит на подходяща сума за обезпечаване на задължение, което произтича пряко от сделката, или подобно плащане или се финансира с „финансов актив“, който е вложен по сметката във връзка с продажба, замяна или наем на имуществото,
 - сметката е открита и се използва единствено, за да обезпечи задължението на купувача да заплати покупната цена за имуществото, на продавача да заплати условно задължение или на наемодателя или наемателя да заплати обезщетение за вреди, свързани с отдаденото под наем имущество, както е предвидено в договора за наем,
 - активите по сметката, включително полученият от нея доход, се изплащат или се разпределят по друг начин в полза на купувача, продавача, наемодателя или наемателя (включително за изпълнение на задължение на такова лице) при продажба, замяна или отказ от собственост или при прекратяване на договора за наем,
 - сметката не е гаранционна сметка по маржин сделки или подобен вид сметка, открита във връзка с продажба или замяна на „финансов актив“, и
 - сметката не се свързва със сметка, посочена в параграф В, точка 17, буква е).
 - iii) задължение на „финансова институция“, обслужваща обезпечен с недвижимо имущество заем, да задържи част от плащането единствено с цел улесняване на плащането на по-късен етап на данъци или застраховки, свързани с недвижимото имущество;

iv) задължение на „финансова институция“ единствено да улесни плащането на данъци на по-късен етап;

е) „депозитна сметка“, която отговаря на следните изисквания:

i) сметката съществува единствено поради това, че клиент извършва плащане над дължимата наличност по кредитна карта или друг механизъм за револвиращ кредит, и надплатената сума не се възстановява незабавно на клиента; и

ii) считано от или преди 1 януари 2017 г. „финансовата институция“ прилага политики и процедури, които не позволяват на клиента да извърши надплащане над сумата от 50 000 USD или тяхната равностойност в националната валута на всяка държава членка или на Монако, или гарантира, че всяко надплащане от клиент, което надвишава тази сума, се възстановява на клиента в рамките на 60 дни, като при всеки случай се прилагат правилата за конвертиране на валута, установени в раздел VII, параграф В. За тази цел извършеното от клиента надплащане не се отнася до кредитните наличности във връзка с оспорени такси, но включва кредитни наличности в резултат от връщане на стоки;

ж) всяка друга сметка, която е свързана с нисък риск да бъде използвана за отклоняване от данъчно облагане, има до голяма степен характеристики, подобни на някоя от сметките, описани в параграф В, точка 17, букви а)–е), и е определена от националното право като „изключена сметка“, както и, за държавите членки — е съобщено на Монако, както е предвидено в член 8, параграф 7а от Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане, а за Монако — е съобщено на Европейската комисия, при условие че статусът на такава сметка като „изключена сметка“ не възпрепятства постигането на целите на настоящото Споразумение.

Г. Сметка, за която се предоставя информация

1. Понятието „сметка, за която се предоставя информация“ означава сметка, която се държи от едно или повече „лица, за които се предоставя информация“ или от „пасивно нефинансово образувание“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“, при условие че е идентифицирана като такава съгласно процедурата за комплексна проверка в раздели II—VII.

2. Понятието „лице, за което се предоставя информация“ означава „лице от юрисдикция, за която се предоставя информация“, с изключение на: i) дружество, чиито акции се търгуват редовно на един или повече установени пазари на ценни книжа; ii) всяко дружество, което е „свързано образувание“ с дружество по подточка i); iii) „държавно образувание“; iv) „международна организация“; v) „централна банка“; или vi) „финансова институция“.

3. Понятието „лице от юрисдикция, за която се предоставя информация“ означава физическо лице или „образуване“, което е местно лице в „юрисдикция, за която се предоставя информация“ съгласно нейното данъчно законодателство, или наследството на починало лице, което е било местно лице в „юрисдикция, за която се предоставя информация“. За тази цел „образуване“ като съдружие, неперсонифицирано дружество с ограничена отговорност или подобна правна договореност, което не е местно лице за данъчни цели, се третира като местно лице на юрисдикцията, на чиято територия се намира неговото място на действително управление.

4. Понятието „юрисдикция, за която се предоставя информация“ означава Монако по отношение на дадена държава членка или държава членка по отношение на Монако в контекста на задължението за предоставяне на информация в раздел I.

5. Понятието „участваща юрисдикция“ по отношение на държава членка или Монако означава:

а) всяка държава членка по отношение на предоставянето на информация на Монако;

б) Монако по отношение на предоставянето на информация на дадена държава членка; или

в) всяка друга юрисдикция: i) с която, според случая, въпросната държава членка или Монако има действащо споразумение, което предвижда тази друга юрисдикция да предоставя информацията, посочена в раздел I, и ii) която е посочена в списък, публикуван, според случая, от тази държава членка или Монако и предоставен, съответно, на Монако или на Европейската комисия;

г) по отношение на държавите членки — всяка друга юрисдикция: i) с която Европейският съюз има действащо споразумение, което предвижда тази друга юрисдикция да предоставя информацията, посочена в раздел I, и ii) която е посочена в списък, публикуван от Европейската комисия.

6. Понятието „контролиращи лица“ означава физически лица, които упражняват контрол над „образуване“. В случай на тръст това понятие означава учредителя(ите), попечителя(ите), пазителя(ите) (ако има такива), бенефициера(ите) или класа(класовете) бенефициери, и всяко друго физическо лице (лица), което упражнява окончателен действителен контрол над тръста, а в случай на правна договореност, различна от тръст, това понятие означава лица, заемащи равностойни или подобни позиции. Понятието „контролиращи лица“ трябва да се тълкува по начин, съответстващ на препоръките на Специалната група за финансови действия.

7. Понятието „нефинансово образование“ означава всяко „образование“, което не е „финансова институция“.

8. Понятието „пасивно нефинансово образование“ означава всяко: i) „нефинансово образование“, което не е „активно нефинансово образование“; или ii) „инвестиционно образование“, описано в параграф А, точка б, буква б), което не е „финансова институция“ на „участваща юрисдикция“.

9. Понятието „активно нефинансово образование“ означава всяко „нефинансово образование“, което отговаря на някой от следните критерии:

а) по-малко от 50 % от brutния доход на „нефинансовото образование“ за предходната календарна година или друг подходящ отчетен период е пасивен доход и по-малко от 50 % от активите, държани от „нефинансовото образование“ през предходната календарна година или друг подходящ отчетен период, са активи, които генерират или се държат с цел генериране на пасивен доход;

б) акциите на „нефинансовото образование“ се търгуват редовно на установен пазар на ценни книжа или „нефинансовото образование“ е „свързано образование“ на „образование“, чиито акции се търгуват редовно на установен пазар на ценни книжа;

в) „нефинансовото образование“ е „държавно образование“, „международна организация“, „централна банка“ или „образование“, което се притежава изцяло от едно или повече от тях;

г) по същество всички дейности на „нефинансовото образование“ се състоят от държането (изцяло или частично) на търгуеми акции във — или предоставянето на финансиране и услуги на — едно или повече дъщерни дружества, които се занимават със сделки или стопанска дейност, различни от тези на „финансова институция“, с изключение на случаите, когато „образованието“ няма да е допустимо за този статус, тъй като функционира (или се представя) като инвестиционен фонд, като например частен фонд за дялово участие, фонд за рисков капитал, фонд за изкупуване на дружества със заемни средства или всяка инвестиционна схема, чиято цел е да придобие или финансира дружества и след това да държи дял в тях като капиталов актив за инвестиционни цели;

д) „нефинансовото образование“ все още не извършва стопанска дейност и не е развивало стопанска дейност в миналото, но инвестира в активи с намерението да извършва стопанска дейност, различна от тази на „финансова институция“, при условие че „нефинансовото образование“ не е допустимо за това изключение след датата, която е 24 месеца по-късно от датата на първоначалното му създаване;

е) „нефинансовото образувание“ не е било „финансова институция“ през последните пет години и е в процес на ликвидация на своите активи или се реорганизира с намерението да продължи или да започне отново да извършва стопанска дейност, различна от тази на „финансова институция“;

ж) „нефинансовото образувание“ се занимава преимуществено с финансиране и хеджиране на трансакции на — или за — „свързани образувания“, които не са „финансови институции“, и не предоставя услуги по финансиране или хеджиране на други „образувания“, които не са „свързани образувания“, при условие че групата от „свързани образувания“ се занимава преимуществено със стопанска дейност, различна от тази на „финансова институция“; или

з) „нефинансовото образувание“ отговаря на всички посочени по-долу изисквания:

i) то е установено и извършва дейност в юрисдикцията, на която е местно лице (държава членка, Монако или друга юрисдикция), изключително с религиозна, благотворителна, научна, художествена, културна, спортна или образователна цел; или е установено и извършва дейност в юрисдикцията, на която е местно лице (държава членка, Монако или друга юрисдикция), и е професионална организация, съюз на предприемачи, търговска камара, работническа организация, земеделска или градинарска организация, гражданско обединение или организация, чиято основна дейност е насочена към повишаване на социалното благосъстояние;

ii) то е освободено от подоходен данък в юрисдикцията, на която е местно лице (държава членка, Монако или друга юрисдикция);

iii) то няма акционери или членове, които да притежават дял въз основа на собственост върху или материален интерес от неговия доход или активи;

iv) приложимото законодателство на юрисдикцията (държава членка, Монако или друга юрисдикция), на която „нефинансовото образувание“ е местно лице, или учредителните документи на „нефинансовото образувание“ не допускат негов доход или активи да бъдат разпределяни или предоставяни в полза на частно лице или на „образувание“, което не преследва благотворителна цел, освен във връзка с извършването на собствените благотворителни дейности на нефинансовото образувание, като плащане на разумно възнаграждение за предоставени услуги или като плащане, което представлява справедливата пазарна цена на закупено от „нефинансовото образувание“ имущество; и

v) приложимото законодателство на юрисдикцията (държава членка, Монако или друга юрисдикция), на която „нефинансовото образование“ е местно лице, или учредителните документи на „нефинансовото образование“ изискват при ликвидация или прекратяване на дейността на „нефинансовото образование“ всички негови активи да бъдат разпределени на „държавно образование“ или на друга организация с нестопанска цел или да бъдат отчуждени в полза на правителството на юрисдикцията (държава членка, Монако или друга юрисдикция), на която „нефинансовото образование“ е местно лице, или на нейно политическо подразделение.

Д. Други въпроси

1. Понятието „титуляр на сметката“ означава лицето, което е вписано или идентифицирано като титуляр на „финансова сметка“ от „финансовата институция“, в която е сметката. Лице, с изключение на „финансова институция“, което е титуляр на „финансова сметка“ в полза на или за сметка на друго лице в качеството на агент, попечител, пълномощник, подписващо лице, инвестиционен съветник или посредник, не се третира като титуляр на сметката за целите на настоящото приложение, като за титуляр на сметката се приема другото лице. В случая на „застрахователен договор с откупна стойност“ или на „анюитетен договор“ „титулярят на сметката“ е всяко лице с право на получаване на „откупната стойност“ или на промяна на бенефициера по договора. Когато никое лице няма право на получаване на „откупната стойност“ или на промяна на бенефициера, „титуляр на сметката“ е всяко лице, което е посочено в договора като собственик, и всяко лице с неотменимо право на плащане по договора. При настъпване на падежа на „застрахователен договор с откупна стойност“ или на „анюитетен договор“ всяко лице, което има право да получи плащане по договора, се третира като „титуляр на сметката“.

2. Понятието „процедури за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“ означава процедури за комплексна проверка на клиента от страна на „предоставящата информация финансова институция“ в съответствие с изискванията за борба с прането на пари или други подобни изисквания, които се прилагат към „предоставящата информация финансова институция“.

3. Понятието „образование“ означава юридическо лице или правна договореност, като дружество, съдружие, тръст или фондация.

4. Дадено образование е „свързано образование“ с друго образование, когато i) всяко образование контролира другото образование; ii) двете образования са под общ контрол; или iii) двете „образования“ са „инвестиционни образования“ по параграф А, точка б, буква б) и са под общо управление, като това управление изпълнява задълженията за комплексна проверка на такива „инвестиционни

образувания“. За тази цел контролът включва пряка или непряка собственост върху над 50 % от гласовете и стойността на „образуванието“.

5. Понятието „данъчен идентификационен номер“ (Taxpayer Identification Number — TIN) означава данъчен идентификационен номер или — ако такъв липсва — негов функционален еквивалент.

6. Понятието „документални доказателства“ означава някое от посочените по-долу:

а) удостоверение за местно лице, издадено от оправомощен публичен орган (например правителство или държавна агенция, или община) на юрисдикцията (държава членка, Монако или друга юрисдикция), в която получателят на плащането твърди, че е местно лице;

б) за физическо лице — всеки валиден документ за самоличност, издаден от оправомощен публичен орган (например правителство или държавна агенция, или община), който съдържа името на лицето и се използва обичайно за установяване на самоличността;

в) за „образование“ — всеки официален документ, издаден от оправомощен публичен орган (например правителство или държавна агенция, или община), който съдържа наименованието на „образуванието“ и адреса на неговото централно управление в юрисдикцията (държава членка, Монако или друга юрисдикция), в която това „образование“ твърди, че е местно лице, или в юрисдикцията (държава членка, Монако или друга юрисдикция), в която „образуванието“ е било учредено или създадено;

г) всеки одитиран финансов отчет, кредитен отчет на трето лице, документи за несъстоятелност или доклад на регулаторен орган по ценните книжа.

По отношение на „съществуваща сметка“ на „образование“ всяка държава членка или Монако може да разреши на „предоставящите информация финансови институции“ да използват като „документално доказателство“ всяка класификация в регистрите на „предоставящата информация финансова институция“ по отношение на „титуляря на сметката“, която е била определена въз основа на стандартизирана класификация на икономическите дейности, била е вписана от „предоставящата информация финансова институция“ в съответствие с обичайната ѝ стопанска практика за целите на „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“ или за други регулаторни цели (с изключение на данъчни цели) и е била прилагана от „предоставящата информация финансова институция“ преди датата, използвана за класифициране на „финансовата сметка“ като „съществуваща сметка“, при условие че на „предоставящата информация финансова институция“ не е известно или няма причина да ѝ е известно, че такава класификация е невярна

или ненадеждна. Понятието „стандартизирана класификация на икономическите дейности“ означава стандартизирана класификация, използвана за класифициране на предприятия по вид на извършваната стопанска дейност за цели, различни от данъчни цели.

Преди 1 януари 2017 г. държавите членки съобщават на Монако и съответно Монако уведомява Европейската комисия за това дали е използвана предвидената в настоящата точка възможност. Европейската комисия може да има координационна роля при предаването на известието от държавите членки на Монако и при предаването на известието от Монако на всички държави членки. Всяка друга промяна по отношение на упражняването на тази възможност от държава членка или Монако се съобщава по същия начин.

РАЗДЕЛ IX — ЕФЕКТИВНО ПРИЛАГАНЕ

Държавите членки и Монако трябва да въведат правила и административни процедури за гарантиране на ефективното прилагане и на спазването на гореописаните процедури за предоставяне на информация и комплексна проверка, включително:

1. правила за предотвратяване на възприемането от „финансови институции“, лица или посредници на практики, целящи да заобиколят процедурите за предоставяне на информация и комплексна проверка;
2. правила, изискващи от „предоставящите информация финансови институции“ да съхраняват информация за предприетите мерки и за всички използвани доказателства с оглед осигуряване прилагането на процедурите за предоставяне на информация и комплексна проверка, както и да разполагат с подходящи механизми за получаването на тази информация;
3. административни процедури за проверка на спазването от страна на „предоставящите информация финансови институции“ на процедурите за предоставяне на информация и комплексна проверка; административни процедури за наблюдение на „предоставящата информация финансова институция“ при предоставяне на информация за недокументирани сметки;
4. административни процедури, чрез които да се гарантира, че „образуванията“ и сметките, определени от националното законодателство като „непредоставящи информация финансови институции“ и „изключени сметки“, продължават да се характеризират с нисък риск да бъдат използвани за отклонение от данъчно облагане; и
5. разпоредби за ефективно прилагане, насочени към борба с нарушенията.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Допълнителни правила за предоставяне на информация и комплексна проверка на информация за финансови сметки

1. Промяна в обстоятелствата

„Промяна в обстоятелствата“ означава всяка промяна, която води до добавяне на информация, отнасяща се до статуса на дадено лице, или по друг начин влиза в противоречие със статуса на такова лице. Наред с това, промяната в обстоятелствата включва всяка промяна или добавяне на информация по сметката на „титularyя на сметката“ (включително добавяне, замяна или друга промяна на „титularyя на сметката“) или всяка промяна или добавяне на информация по всяка сметка, свързана с такава сметка (при прилагане на правилата за сумиране на сметки, установени в раздел VII, параграф В, точки 1—3 от приложение I), ако такава промяна или добавяне на информация засяга статуса на „титularyя на сметката“.

Ако „предоставящата информация финансова институция“ е използвала проверката за адрес на пребиваване, описана в раздел III, параграф Б, точка 1 от приложение I, и има промяна в обстоятелствата, вследствие на която на „предоставящата информация финансова институция“ става известно или има причина да ѝ бъде известно, че първоначалното „документално доказателство“ (или друга равностойна документация) е невярно или ненадеждно, „предоставящата информация финансова институция“ трябва до по-късната от следните две дати: последния ден на съответната календарна година или на друг подходящ отчетен период, или 90 календарни дни след съобщението или установяването на такава промяна в обстоятелствата, да получи декларация и нови „документални доказателства“ за установяване на качеството на местно лице за данъчни цели на „титularyя на сметката“. Ако до тази дата „предоставящата информация финансова институция“ не може да получи декларация и нови „документални доказателства“, тя трябва да приложи процедурата за търсене в електронните записи, описана в раздел III, параграф Б, точки 2—6 от приложение I.

2. Декларация за нови сметки на образувания

По отношение на „нови сметки на образувания“, за целите на определянето дали „контролиращото лице“ на „пасивно нефинансово образувание“ е „лице, за което се предоставя информация“, „предоставящата информация финансова институция“ може да използва единствено декларация от страна на „титularyя на сметката“ или на „контролиращото лице“.

3. Качество на местно лице на финансова институция

Дадена „финансова институция“ има качество на местно лице на държава членка, Монако или друга „участваща юрисдикция“, ако попада под юрисдикцията на тази

държава членка, Монако или друга „участваща юрисдикция“ (т.е. „участващата юрисдикция“ има право да наложи на „финансовата институция“ задължение за предоставяне на информация). По правило, когато „финансова институция“ е местно лице за данъчни цели на държава членка, Монако или друга „участваща юрисдикция“, тя попада под юрисдикцията на тази държава членка, Монако или друга „участваща юрисдикция“ и поради това е „финансова институция на държава членка“, „финансова институция на Монако“ или „финансова институция на друга участваща юрисдикция“. При тръст, който е „финансова институция“ (независимо дали е местно лице за данъчни цели на държава членка, Монако или друга „участваща юрисдикция“), се счита, че тръстът попада под юрисдикцията на държава членка, Монако или друга „участваща юрисдикция“, ако един или повече от попечителите на тръста са местни лица на тази държава членка, Монако или друга „участваща юрисдикция“, освен ако тръстът предоставя на друга „участваща юрисдикция“ (държава членка, Монако или друга „участваща юрисдикция“) цялата изискуема по силата на настоящото Споразумение или друго споразумение за прилагане на „световния стандарт“ информация за поддържаните от тръста „сметки, за които се предоставя информация“, тъй като е местно лице за данъчни цели на тази друга „участваща юрисдикция“. Същевременно, когато „финансова институция“ (с изключение на тръст) не е местно лице за данъчни цели (например поради факта, че е третирана като фискално прозрачна или попада под юрисдикция, която не предвижда подоходен данък), се счита, че попада под юрисдикцията на държава членка, Монако или друга „участваща юрисдикция“ и поради това е „финансова институция на държава членка“, „финансова институция на Монако“ или „финансова институция на друга участваща юрисдикция“, ако:

- а) е учредена съгласно правото на държава членка, Монако или друга „участваща юрисдикция“;
- б) мястото ѝ на управление (включително на действително управление) се намира в държава членка, Монако или друга „участваща юрисдикция“; или
- в) подлежи на финансов надзор в държава членка, Монако или друга „участваща юрисдикция“.

Когато „финансова институция“ (с изключение на тръст) е местно лице на две или повече „участващи юрисдикции“ (държава членка, Монако или други „участващи юрисдикции“), тази финансова институция подлежи на задължение за предоставяне на информация и за извършване на комплексна проверка в „участващата юрисдикция“, в която поддържа „финансовата сметка“ („сметки“).

4. Сметки във финансова институция

По принцип се приема, че дадена сметка е във „финансова институция“, както следва:

а) при „попечителска сметка“ — във „финансовата институция“, която е попечител на активите по сметката (включително „финансова институция“, която държи активи на името на брокера за „титуляр на сметка“, в такава институция);

б) при „депозитна сметка“ — във „финансовата институция“, която е длъжна да извършва плащания по сметката (с изключение на представител на „финансова институция“, независимо от това дали този представител е „финансова институция“);

в) при капиталово или дългово участие във финансова институция, което съставлява финансова сметка — във въпросната финансова институция;

г) при „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“ — във „финансовата институция“, която е длъжна да извършва плащания по договора.

5. Тръст, който е пасивно нефинансово образувание

„Образувание“ като съдружие, неперсонифицирано дружество с ограничена отговорност или подобна правна договореност, което не е местно лице за данъчни цели съгласно раздел VIII, параграф Г, точка 3 от приложение I, се третира като местно лице на юрисдикцията, на чиято територия се намира неговото място на действително управление. За тези цели юридическо лице или правна договореност се приемат за „подобни“ на съдружие и неперсонифицирано дружество с ограничена отговорност, когато данъчното законодателство на дадена „юрисдикция, за която се предоставя информация“ не ги третира като облагаеми субекти в нея. Същевременно, за да се избегне двойното предоставяне на информация (предвид широкия обхват на понятието „контролиращи лица“ при тръстовете), тръст, който е „пасивно нефинансово образувание“, не може да се разглежда като подобна правна договореност.

6. Адрес на централно управление на образуванието

Едно от изискванията в раздел VIII, параграф Д, точка 6, буква в) от приложение I предвижда, че официалната документация на дадено „образувание“ съдържа адреса на централно управление на „образуванието“ в държавата членка, Монако или другата юрисдикция, в която „образуванието“ твърди, че е местно лице, или в държавата членка, Монако или другата юрисдикция, в която „образуванието“ е учредено или създадено. Адресът на централното управление на „образуванието“ по правило е мястото, където се намира неговото действително управление. Адресът на „финансова институция“, в която „образуванието“ поддържа сметка, пощенска кутия или адрес, използван единствено за кореспонденция, не е адресът на централното управление на „образуванието“, освен ако това е единственият адрес, използван от „образуванието“, и е посочен като негов регистриран адрес в организационните му документи. Наред с това, адрес, предоставен с инструкции за съхраняване на цялата поща на този адрес, не е адресът на централното управление на „образуванието“.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ПРЕДПАЗНИ МЕРКИ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ТРЕТИРАНЕТО НА ДАННИТЕ, КОИТО СЕ СЪБИРАТ И ОБМЕНЯТ В РАМКИТЕ НА СПОРАЗУМЕНИЕТО

1. Определения

Определените по-долу понятия притежават смисъла, с който са използвани в Споразумението:

А) „лични данни“ означава всяка информация, свързана с физическо лице с установена или подлежаща на установяване самоличност („субект на данни“); за подлежащо на идентифициране лице се смята това лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификационен номер или един или повече специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа, физиологическа, психологическа, умствена, икономическа, културна или социална самоличност;

Б) „обработка“ означава всяка операция или съвкупност от операции, които се извършват със или без автоматични средства по отношение на личните данни, като събиране, записване, организиране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, справка, използване, разкриване чрез изпращане, разпространение или друга форма на предоставяне на данните, подреждане или комбиниране, блокиране, изтриване или унищожаване.

2. Недискриминация

Договарящите страни гарантират, че предпазните мерки, приложими към обработката на лични данни съгласно Споразумението и съответното национално право, се прилагат към всички физически лица без дискриминация, по-специално въз основа на националност или държава на пребиваване, или физическо присъствие.

3. Данни

Данните, обработвани от договарящите страни по силата на Споразумението, трябва да бъдат подходящи, необходими и пропорционални на целите, определени в Споразумението.

Договарящите страни не обменят лични данни, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения, членство в профсъюзи, и данни, отнасящи се до здравето или сексуалния живот на лицето.

4. Право на информация и достъп до данни и право на поправка или заличаване на данни

Ако съгласно разпоредбите на член 6, параграф 5 от Споразумението информацията се използва за други цели в получаващата юрисдикция или е предадена от получаващата юрисдикция на трета юрисдикция (държава членка или Монако), компетентният орган на получаващата юрисдикция, която използва информацията за други цели или я предава на трета юрисдикция, информира засегнатите лица. Тази информация се предоставя в срок, който позволява на съответното лице да упражни правата си по отношение на защитата на данните и, при всички случаи, преди получаващата юрисдикция да е използвала информацията за други цели или да ги е предала на трета юрисдикция.

По отношение на обработваните по Споразумението лични данни, всяко физическо лице има право да поиска достъп до своите лични данни, които се обработват от „предоставящите информация финансови институции“ и/или от „компетентните

органи“, както и право на поправка, когато данните са неточни. Когато данните се обработват по незаконосъобразен начин, лицето може да поиска заличаването им.

С цел да се улесни упражняването на това право, всяко физическо лице има право да отправя искания за достъп до, поправка и/или заличаване на неговите данни, като тези искания се отправят до другия „компетентен орган“ с посредничеството на „компетентния орган“ за въпросното физическо лице.

„Компетентен орган“, към който е отправено искане, предоставя достъп до съответните данни и, според случая, актуализира и/или коригира неточните или непълни данни.

5. Право на защита

По отношение на обработваните по Споразумението лични данни всяко физическо лице има ефективно право на административна и съдебна защита, независимо от своята националност и от това на коя или кои от упоменатите юрисдикции е местно лице.

6. Автоматизирана обработка

Компетентните органи не приемат решения, които пораждаат неблагоприятни правни последици по отношение на дадено лице или които го засягат в значителна степен и които се основават единствено на автоматизирана обработка на данни, която има за цел да бъдат оценени някои негови характеристики.

7. Предаване на органи на трети държави

„Компетентен орган“ може да предава понякога лични данни, получени по силата на Споразумението, на публични органи в трети юрисдикции, различни от държавите членки и Монако, ако са налице всички посочени по-долу обстоятелства:

а) предаването е необходимо за целите, посочени в член 6, параграф 4, в получаващата трета юрисдикция и данните ще се използват от получаващата третата юрисдикция само за тези цели;

б) данните са подходящи и пропорционални на целите, за които се предават;

в) правомощията на органа на третата юрисдикция са пряко свързани с целите, посочени в член 6, параграф 4;

г) получаващата трета юрисдикция гарантира равнище на защита на личните данни, еквивалентно на установеното с настоящото Споразумение, и се ангажира да не предава получените данни на трети страни;

д) компетентният орган, от който е получена информацията, е предоставил предварително съгласието си в съответствие с условията по член 6, параграф 5; и

е) въпросното лице е било информирано за това предаване.

Всякакво друго предаване на трети страни на данни, получени съгласно настоящото Споразумение, се забранява.

8. Цялост и сигурност на данните

По отношение на обработваната по Споразумението информация „договарящите страни“ и „предоставящите информация финансови институции“ са длъжни да разполагат с:

а) подходящи предпазни мерки, за да се гарантира, че информацията остава поверителна и се използва единствено за целите и от лицата или органите, посочени в член 6;

б) необходимата за ефективен обмен инфраструктура (включително процесите за навременен, акуратен, сигурен и поверителен обмен на информация, както и ефективни и надеждни комуникации и капацитет за бързо разрешаване на свързаните с обмена въпроси и опасения или обработване на заявките за обмен и за осигуряване изпълнението на разпоредбите на член 4 от Споразумението); и

в) технически и организационни мерки за предотвратяване на неразрешено разкриване или достъп, случайно или незаконно унищожаване, случайна загуба, промяна или всякакви други незаконни форми на обработка;

г) технически и организационни мерки за поправка на неточните данни и за заличаване на данните, за които няма правни основания да бъдат съхранявани.

„Договарящите страни“ гарантират, че „предоставящите информация финансови институции“ незабавно уведомяват „компетентния орган“, под чиято юрисдикция са, когато имат основания да смятат, че са му съобщили неточна или невярна информация. Уведоменият „компетентен орган“ предприема всички подходящи мерки, с които разполага по силата на националното законодателство, за отстраняване на описаните в уведомлението грешки.

9. Санкции

„Договарящите страни“ гарантират, че всяко нарушение на разпоредбите за защита на личните данни, определени в настоящото Споразумение, е предмет на ефективни и възпиращи санкции.

10. Надзор

Обработването на лични данни по Споразумението от страна на „предоставящите информация финансови институции“ и „компетентните органи“ е предмет на надзор: i) в държавите членки — от страна на националните надзорни органи, отговорни за защитата на данните съгласно националното законодателство, с което се прилага Директива 95/46/ЕО, и ii) в Монако — от *Commission de contrôle des informations nominatives* (Комисията за контрол на поименните данни).

Тези органи в държавите членки и Монако трябва да разполагат с ефективни правомощия да извършват надзор, разследване, намеса и преглед, както и с правомощия да сезират компетентните органи за нарушения на закона с цел правно действие, когато това е целесъобразно. Те гарантират по-специално, че жалбите за неспазване на съответните разпоредби се приемат, разследват и получават отговор и подходяща защита.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

СПИСЪК НА КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ НА ДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ

За целите на настоящото споразумение „компетентни органи“ на „договарящите страни“ са следните органи:

- а) в Княжество Монако: le Conseiller de gouvernement pour les finances et l'économie (правителственият съветник по финансови и икономически въпроси) или негов упълномощен представител;
- б) в Кралство Белгия: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;
- в) в Република България: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите или негов упълномощен представител;
- г) в Чешката република: Ministr financí (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;
- д) в Кралство Дания: Skatteministeren (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;
- е) във Федерална република Германия: Der Bundesminister der Finanzen (федералният министър на финансите) или негов упълномощен представител;
- ж) в Република Естония: Rahandusminister (министърът на икономиката) или негов упълномощен представител;
- з) в Република Гърция: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών (министърът на икономиката) или негов упълномощен представител;
- и) в Кралство Испания: El Ministro de Economía y Hacienda (министърът на икономиката и финансите) или негов упълномощен представител;
- й) във Френската република: Le Ministre chargé du budget (министърът на бюджета) или негов упълномощен представител;
- к) в Република Хърватия: Ministar financija (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;
- л) в Ирландия: The Revenue Commissioners (комисарите по приходите) или техен упълномощен представител;
- м) в Италианската република: Il Direttore Generale delle Finanze (генералният директор на финансите) или негов упълномощен представител;
- н) в Република Кипър: Υπουργός Οικονομικών (министърът на икономиката) или негов упълномощен представител;
- о) в Република Латвия: Finanšu ministrs (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;
- п) в Република Литва: Finansų ministras или негов упълномощен представител;
- р) във Великото херцогство Люксембург: Le Ministre des Finances (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;
- с) в Унгария: A pénzügyminiszter (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;

- т) в Република Малта: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;
- у) в Кралство Нидерландия: De Minister van Financiën (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;
- ф) в Република Австрия: Der Bundesminister für Finanzen (федералният министър на финансите) или негов упълномощен представител;
- х) в Република Полша: Minister Finansów (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;
- ц) в Португалската република: O Ministro das Finanças (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;
- ч) в Румъния: Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală (председателят на националната агенция по приходите) или негов упълномощен представител;
- ш) в Република Словения: Minister za finance (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;
- щ) в Словашката република: Minister financií (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;
- ъ) в Република Финландия: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet (министърът на финансите) или негов упълномощен представител;
- ю) в Кралство Швеция: Chefen för Finansdepartementet (началникът на финансовата служба) или негов упълномощен представител;
- я) в Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и в европейските територии, за чиито външни отношения отговаря Обединеното кралство: the Commissioners of Inland Revenue (комисарите по вътрешните приходи) или техен упълномощен представител и компетентният орган на Гибралтар, който Обединеното кралство определя в съответствие с договореностите за гибралтарските власти в контекста на инструментите на ЕС, както и със съответните договори, за които държавите членки и институциите на Европейския съюз са уведомени на 19 април 2000 г., копие от които Генералният секретар на Съвета на Европейския съюз изпраща на Княжество Монако, и които се прилагат спрямо настоящото Споразумение.“

Член 2

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият Протокол за изменение се сключва при условия за ратификация или одобрение от договарящите страни съгласно собствените им процедури. „Договарящите се страни“ се уведомяват взаимно за приключването на тези процедури. Настоящият Протокол за изменение влиза в сила на първия ден от втория месец след последното уведомление.

2. При условие, че бъдат изпълнени институционалните процедури на Княжество Монако и изискванията на правото на Европейския съюз за сключването на международни споразумения, Княжество Монако и, според случая, Европейският съюз ще прилагат и изпълняват ефективно Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение, считано от 1 януари 2017 г. и се уведомяват за това взаимно.

3. Независимо от разпоредбите на параграфи 1 и 2, „договарящите страни“ прилагат временно настоящия Протокол за изменение до влизането му в сила. Това временно прилагане започва на 1 януари 2017 г., с уговорката, че всяка от „договарящите страни“ ще уведоми до 31 декември 2016 г. другата страна за приключването на съответните си вътрешни процедури, необходими за такова временно прилагане.

4. Независимо от параграфи 2 и 3, следните задължения съгласно Споразумението във вида му преди неговото изменение с настоящия Протокол продължават да се прилагат, както следва:

i) задълженията на Княжество Монако и свързаните с тях задължения на агентите по плащанията, установени на негова територия, съгласно членове 8 и 9 от Споразумението във вида преди изменението му с настоящия Протокол, продължават да се прилагат до 30 юни 2017 г. или докато тези задължения бъдат изпълнени изцяло;

ii) задълженията на държавите членки, съгласно член 10 от Споразумението във вида му преди неговото изменение с настоящия Протокол, по отношение на удържаните при източника данъци през 2016 г. и предходни данъчни години, продължават да се прилагат, докато тези задължения бъдат изпълнени изцяло.

Член 3

Споразумението се допълва с протокол със следното съдържание:

„Протокол към Споразумението между Европейския съюз и Княжество Монако за обмен на информация за финансови сметки с оглед подобряване на спазването на данъчното законодателство в международен план в съответствие със стандарта за автоматичен обмен на информация за финансови сметки, разработен от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР).

По случай подписването между Европейския съюз и Княжество Монако на настоящия Протокол за изменение надлежно упълномощените долуподписани се споразумява

относно следните разпоредби, които съставляват неразделна част от Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение:

1. Приема се, че обменът на информация по член 5 от настоящото Споразумение се иска само след като запитващата държава (държава членка или Княжество Монако) е изчерпала всички обичайни източници на информация, с които разполага по силата на вътрешното данъчно производство.

2. Приема се, че когато поиска информация съгласно член 5 от настоящото Споразумение, „компетентният орган“ на запитващата държава (държава членка или Княжество Монако) предоставя на „компетентния орган“ на запитаната държава (съответно Княжество Монако или държава членка) следната информация:

i) самоличността на проверяваното или разследваното лице;

ii) периода, за който се иска информацията;

iii) описание на търсената информация, включително естеството и формата, в която запитващата държава желае да получи информацията от запитваната държава;

iv) данъчната цел, за която се търси информация;

v) доколкото са известни — името и адреса на всяко лице, за което се смята, че може да притежава исканата информация.

3. Приема се, че позоваването на стандарта за „предполагаема значимост“ е с цел да се позволи възможно най-широк обхват на обмена на информация по член 5 от настоящото Споразумение, като същевременно се поясни, че държавите членки и Княжество Монако не следва да предприемат опити за извличане на информация или да искат информация, която вероятно няма връзка с данъчните задължения на дадено данъчно задължено лице. Макар в параграф 2 да се съдържат важни процедурни изисквания, чиято цел е да се гарантира, че не се предприемат опити за извличане на информация, подточки i) — v) от параграф 2 не следва да се тълкуват така, че да бъде възпрепятстван ефективният обмен на информация. Стандартът за „предполагаема значимост“ може да бъде изпълнен както в случаи, отнасящи се до едно данъчно задължено лице (идентифицирано по име или по друг начин), така и в случаи, отнасящи се до няколко данъчно задължени лица (идентифицирани по име или по друг начин).

4. Приема се, че настоящото Споразумение не включва спонтанен обмен на информация.

5. Приема се, че при обмена на информация по член 5 от настоящото Споразумение остават приложими административните процедурни разпоредби относно правата на данъчно задължените лица, предвидени в запитаната държава (държава членка или Княжество Монако). Освен това се приема, че целта на тези разпоредби е да се осигури на данъчно задължените лица справедлива процедура, а не да се предотвратява или необосновано да се забавя процесът на обмен на информация.“

Член 4

Езици

1. Настоящият Протокол е съставен в два екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски език, като текстовете на всички езици са еднакво автентични.

В ДОКАЗАТЕЛСТВО НА КОЕТО долуподписаните пълномощни представители полагат подписите си под настоящия Протокол за изменение.

Съставено в [XXXX] на [XXXX] ден от месец [XXXX] [XXXX] г.

За Европейския съюз

За Княжество Монако

Декларации на „договарящите страни“:

Съвместна декларация на договарящите страни относно съответствието със световния стандарт

Договарящите страни се споразумяха за съответствието със световния стандарт на разпоредбите относно автоматичния обмен на информация, съдържащи се както в Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане, изменена с Директива 2014/107/ЕС на Съвета, така и в Споразумението и приложенията към него, както и в другите споразумения, които Съюзът договори успоредно в същата област с Конфедерация Швейцария, Княжество Андора, Княжество Лихтенщайн и Република Сан Марино, макар някои от тези споразумения да съдържат допълнителни подробности относно поверителността и защитата на данните, предвид различните позиции по тези въпроси на Княжество Монако и тези четири държави, в рамките на стриктно необходимото, за да се позволи на държавите — членки на Европейския съюз, да спазят изискванията, които са им наложени от правото на Съюза в отношенията им с юрисдикции извън Съюза.

Съвместна декларация на „договарящите страни“ относно Споразумението и приложенията към него

По отношение на прилагането на Споразумението и на приложения I и II към него „договарящите страни“ се споразумяват да използват като източник за привеждане на примери или за тълкуване, както и с цел осигуряване на съгласуваност в прилагането, коментарите по модела за споразумение между компетентни органи и общия стандарт за предоставяне на информация, разработени от ОИСР.

Съвместна декларация на „договарящите страни“ относно член 5 от Споразумението

По отношение на прилагането на член 5 от Споразумението за обмена на информация при поискване „договарящите страни“ се споразумяват да използват като източник на тълкуване коментарите към член 26 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР относно дохода и капитала.

*Съвместна декларация на договарящите страни
относно член 2 от Протокола за изменение*

С позоваване на член 2 от Протокола за изменение двете страни се споразумяват, че временното прилагане на Протокола за изменение предполага:

- Княжество Монако и държавите членки и техните финансови институции да прилагат правилата за предоставяне на информация и за комплексна проверка в съответствие с приложения I и II, считано от 1 януари 2017 г., за да са в състояние да изпълнят задълженията си съгласно член 3, параграф 3 от Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение. Задълженията по член 3, параграф 3 от Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение, ще се отнасят за договарящите се страни едва след изпълнението на условията за влизане в сила, определени в член 2, параграф 1 от Протокола за изменение.
- държавите членки да имат право да подават от 1 януари 2017 г. искания за сведения на Княжество Монако по силата на член 5 от Споразумението, изменено с Протокола за изменение, но Княжество Монако може да избере да отговори на тези искания едва след изпълнението на условията за влизане в сила, определени в член 2, параграф 1 от Протокола за изменение.
- Княжество Монако и неговите финансови институции, като отчитат временното прилагане на настоящия Протокол за изменение, могат временно да преустановят изпълнението на своите задължения по Споразумението между Европейската общност и Княжество Монако относно предвиждане на мерки с равностоен ефект на предвидените в Директива 2003/48/ЕО на Съвета във вида му преди изменението с настоящия Протокол за изменение, считано от 1 януари 2017 г., освен ако в член 2, параграф 4 от Протокола за изменение не е предвидено друго.